UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

M ante E

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

tioneq̄ꝫ. Idem iam ꝯſtantis etatis ⁊ ſenectutis maturitas.

Maturo.as.maturꝫ facio pficio. Quintil. Nã ipſe eos nõdũ opinabar ſatis maturauiſſe qb⁹ ꝯponẽdis vt ſcis paulo pluſq̄ꝫ biẽniũ ĩpẽdi. Sꝫ h̄ p trãſlatõeꝫ ppꝛie. Ci.ĩ cato. Põo ẽ pacerba guſtatu deĩde maturata dulceſcit. Interdũ maturare eſt accelerare ita vt adhibeat̃ ĩduſtrię celeritas: ⁊ diligẽtię tarditas ex qb⁹ duob⁹ ꝯ̄rijs fit maturitas: vt neq̄ꝫ aliqđ citi⁹ neq̄ꝫ ſeri⁹ fiat: h̄ vbũ diu⁹ Auguſtus duob⁹ g̃cis vocabul' exp̃mẽ ſolebat σπευδε βραδεως. que ſignificãt accelera tarde. vñ Uirg. q̃ſi ꝯ̄ria ſeparauit maturare ⁊ pperare cũ ait. Frigidus agricolã ſi qñ ꝯtinet imber multa forẽt q̃ mox celo pperanda ſereno maturare vat̃. vñ Mature fit qđ tẽpeſtiue fit. Idẽ. Maturare fugã: qđ eſt q̃ſi cũ maturitate. i. cũ tranqllitate ⁊ lẽtitudine diſcedite. Qũo dicimus matura iracundiã i. mitiga. Sal. videt̃ ſimpl'r poſuiſſe pro pperare cũ ait. Antonius Catilinam cũ exercitu pſequi maturet. Sic Liui. lib. x. Inde comitiorum cauſa romã profecturus maturauit.

Matureſco.is. a matureo eẽ ꝯuenit. Matureſcere ãt eſt maturꝫ fieri. Ply.li.xj. Cũ mella ceperint matureſcere abigũt fucos. Col.li.iiij. Nã ⁊ q̃ matureſcere ĩcipiunt tẽpeſtiue legunt̃: ⁊ q̃ nõdũ maturitatẽ ceperũt vue ſiue diſpẽdio differũt̃. Hier.j. Joel. Mittite falces qꝛ maturuit meſſis. i. matura fcã ẽ hinc ſũt cõpoſita. Ematureſco: ⁊ pmatureſco q̃ pfectionẽ act⁹ ĩdicãt. Gel.li.j. Dñs poſtea ſegetũ illaꝫ filiũ adoleſcentẽ vocat: ⁊ vides ne inq̃t hec ematuruiſſe ⁊ man⁹ iã poſtulare. Col.li.ij Sꝫ hoc idẽ ſemẽ cilicię ſyrieq̄ꝫ regiõib⁹ ipſi vidi mẽſe iunio iulioq̄ꝫ cõſeri ⁊ p auctũnum cum per maturuit colligi.

Matureſcere dꝛ hõ cũ nõdũ grauis eſt ſꝫ iã incipit eſſe grauis. Et apoſtema matureſcere dꝛ cum non diſcutit̃ ſꝫ perducit̃ ad maturitatẽ: vt vel frãgi p ſe: vl' feramẽto aperiri poſſit.

Matura.pe.p. a nr̃is aurora Leucothea a grecis dꝛ: hoc eſt alba dea marina: dcã q matutino tpi pſit. Hec fuit filia cadmi noĩe Ino Athamatis vxor. Hinc matutinus.a.um. vñ matutinũ tp̃s qđ mane fit: ⁊ tũc matuta auroram ſig̃t.

Mauors. q̃ ⁊ mars: q magna v̄tat. Uñ Mauortius.a.um.

Mauritania. africe regio extrema v̄ſus Gaditanũ fretũ ⁊ occidẽtalẽ oceanũ. In ea Anthe⁹ gigas regnaſſe dꝛ ab hercl'e vict⁹. Eſt ãt duplex. Ceſariẽſis a Ceſarea ⁊ Tigitana a ciuitate Tigi dictaq̄ꝫ ẽ maturitania α μαυρον qđ ẽ nigrũ: eoq̄ꝫ nigros hẽat colonos. Gignit ſinuas dracões ſtruchiões ⁊ elephãtes ei⁹ ĩcole mauri dñr. Maur⁹. n. nomẽ gẽtile eſt vt Gallus q̃ e gallia originẽ habet̃. Mauritanus v̄o poſſeſſiuũ vt gallicus Dicimus ergo virum Maurum: ⁊ bellum mauritanum.

Mauſolus.pe.p. dictio triſyllaba nomẽ propriũ Carię regis: a quo mauſolũ dictũ ẽ ſicut in Ci. Ply. ⁊ Gellio lectũ ẽ. Mar. li.x. Repit̃ marmora pua q̃dẽ ſꝫ nõ ceſſura viator Mauſoli ſatis pyramidũq̄ꝫ lege ⁊ mauſoleũ: tetraſyllabũ nõ mauſeoleũ. Prop. Nec mauſolei diues fortuna ſepl'chri. Hoc ſepulchrũ arthemiſia mauſoli vxor: edificauit ita egregijs opib⁹ vt ĩter ſeptẽ orbl miracl'a numeret̃. Attollit̃ ĩ altitudinẽ. xxv cubitis cingit̃ colũnis. xxxvi. Ab h̄ ſepl'chro oĩa p̃tioſa ſepulchra ex noĩe ei⁹ mauſolea dñr. vñ Sue. ſepulchrũ Ceſarũ appellauit mauſoleũ qđ extruxit Auguſtus. ſuidas ãt μαυσολος αρχων καρων φησι δε αυτον θεοπομπος μη δενος απε χεσθαι πραγματος χρηματων ενεκα o auaritia ſi tũc vnius principis nunc dña noſtri ſeculi.

Maxilla nõ ẽ dimi. a mala vt putauit Priſ. ſꝫ mala a maxilla fit p detractionẽ medię lr̃e vl' poti⁹ ſyllabę: ſicut docet. Ci. li. de ora. ad brutũ. Eſt ãt maxilla ĩ q̃ fixi ſũt dẽtes: q̄ꝫuis ẽt de pte exteriore qñq̄ꝫ dicat̃ q̃ barbã emittit. Perſi. Tu cũ maxillis balanatũ gauſape pectas ĩguinib⁹ q̃re detonſus gurgulio extat. Hĩc maxillaris: ⁊ h̄ maxillare: vt dens maxillaris q̃ ẽ molarl. Ply. li. xxxij. maxillareſq̄ꝫ ita ſanari dẽtes p̃cipue putãt.

Maximus. ſuplatiuũ a magn⁹: a quo fit aduerbiũ maxĩe: qđ qñq̄ꝫ ẽt p̃cipue qñq̄ꝫ ſepiſſime ſig̃t. Ci. lentulo: vel ẽt id q mihi maxĩe libet maxĩa veſtal' ea dicebat̃ q̃ dignitate reliq̃s ante ibat: q̃les nũc vulgo abbatiſſas appellamus: maximus pontifex q̃ rex q̃ ad ſacra ⁊ religionẽ ptinent cura hẽbat: vindex q̄ꝫ erat ꝯtumacię puatorꝫ magiſtratuumq̄ꝫ: maximus curio: cuius auctoritate curię oẽs curioneſq̄ꝫ regebãt̃: maximi annales q eos põtifex: maximus ꝯſecraret: maxima hoſtia ouilis pecoris non ab amplitudine corporis: ſed ab aĩo placidiore: maxima multa erat triũ miliũ aſſium ⁊ viginti.

Maximates dicuntur primarij ciuitatis qui ⁊ ſummates: ⁊ primates ⁊ optimates vocantur.

Mazonomũ.pe.cor. greca dictio qua lanx ſignificatur ad ferenda opſonia in menſam. Uar. lib. iij. de re ruſ. Alios videret turdos in mazonomo: poſitos coctos alios volitare circa feneſtras captos grece. μαζονομον λεγεται.

M ante E

Meatus.us. vide in dictione meo.as.

Meapte. i. mea propria. Teren. in heau. Ita medij ament vt ego nũc non tam meapte cauſa letor q̄ꝫ illius quam ego ſcio eẽ honore quo vis dignam.

Mecaſtor: iuſiurandum. quaſi ita me caſtor adiuuet.

Mechanichus.pe.cor. faber opifex eorꝫ operꝫ q̃ ĩgenio fit' ac manib⁹ fiũt. απο της μηχανης qđ ĩuẽtõeꝫ ſig̃t. Et mechanica ars fabrilis. Uñ artes diuidunt̃ in liberales ⁊ mechanicas.

Mecenas cũ. e. diph. ppriũ nomẽ thuſci eq̃tis clariſſimi ⁊ apud Auguſtũ potẽtiſſimi ad quẽ Uirg. ⁊ Hor. opera ſcripſerunt

Mecũ. i. cũ me vbi p̃poſitio euphonie cã poſt ponit̃: mecũ viuit i. familiaris me⁹ eſt. Interdũ mecũ ſig̃t ĩ frame. Ter. in Ecy. haud pp terea te rogo vt hec pferã ſed vt tacita mecum gaudeam. Sic ſecum tecum nobiſcum ⁊ vobiſcum.

Mediſcuticus nomen eſt mag̃ratus magni apud campanos.

Medea nomẽ colchorꝫ regię crudelitate ĩſignis Oete regis filię ⁊ Jaſonis vxorl. Hor. nec pueros corã pplo medea trucidet

Media regio ĩ aſia a medo medeę ⁊ egei athenienſiũ regis filio ſic noĩata: vt Solinus refert: qua medi ppl'i dicti ſũt. Hos tñ Joſephus ſcribit a medeo taphet filio: dictos fuiſſe hec regio: vt Ptol. inq̃t a ſeptentrione hyrcano mari terminat̃: ab occaſu maiori armenię ⁊ aſſyrię a meridie pſide: ab oriente hyrcania: ac parthia q̃ mõtib⁹ excludit̃. Sũt q̃ mediã in duas partes diuidãt: quaꝫ alterã maiorã vocauere: alterã antropatiã. Maioris ecbatana fuere metropolis magna ciuitas. In media ſũt mõtes Caſpis meliori armenię ꝯtermini.

Meduſa. fuit filia phorci ex cetho cõiuge q̃ vna cũ duab⁹ ſororibus. Euryale ⁊ ſtenone Gorgades ĩſulas ĩ oceano ethiopico tenuiſſe fert̃. vñ Gorgõis appellãt̃. Ei⁹ capilli ĩ angues a minerua ĩmutati ſũt: ⁊ q̃ illã aſpiciebãt ĩ lapides v̄tebant̃. Quã pſeus pemit ex cui⁹ cruore nat⁹ ẽ pegaſus nr̃ ãt ſui. μεδουσαν και γοργονην κληθεισα περσευς ο δαναης και πικου υιος διαλαχθεις πασας τας μυσικας φαντασιας ιδιαν βουλομενος εαυτω καταστησαι βασιλειαν καταφρονησε της του μηδων ⁊ ſubdit εκαλεσε δε γοργονη δια την οξυτητα της ενεργειας qui antuelit audire res nouas ⁊ inſolitas hoĩbus latinis: legat reliqua in ſuida ⁊ alijs ſcriptoribus grecis.

Medius.a.um. qđ mẽſuratũ eq̃liter diſtat ab extremis q̄ꝫuis ẽt mediũ dicat̃ q̃cq̃d ĩter duo extrema ẽ ẽt ſi nõ eq̃liter diſtet. Uirg. Jã mediũ tenuere rates. Qñq̄ꝫ mediũ dꝛ cõi: vt in mediũ venit. In medio ſũt. e medio diſceſſerunt. Qñq̄ꝫ manifeſtũ Uirg. medioq̄ꝫ ex hoſte recepi. Qñq̄ꝫ ĩtercedẽs: idẽ ne q̄s ſcire dolos medi⁹ ve occurrere poſſit: ⁊ dꝛ modius ſm̃ Priſ. a mõ hoc eſt a mẽſura. vñ ⁊ modius ⁊ dr̃ię cã medius mutauit. o. in. e. Uel dꝛ a greco μεσος medius. Hĩc dimidius.a.um. q̃ſi per mediũ diuiſus: medietas media pars.

Medi⁹ fidi⁹ ꝯpoſitũ ẽ ⁊ ſig̃are vr̃ Jouis fili⁹. i. hercules: qꝛ dia g̃ce: nos iouẽ dicim⁹ fidiũ p filiũ: qꝛ ſepe p. l. lr̃a. d. vtebant̃. Quidã exiſtimãt iuſiurãdũ eẽ: vt ſit p diui fideꝫ: q̃ſi p diuini tpis. i. diei fidẽ. Alij ſic exponũt: ſcũs fidius ⁊ ſemi pr̃ dij ſuerũt ſabinorꝫ quos domo demigrãtes in collẽ q̃rinalẽ cũ cetera ſuppellectile detulerũt: idq̄ꝫ numẽ v̄bis trinũ: re vnicũ eẽ dixerũt. Uñ lꝫ tribus ipſis tẽplũ eſſet inq̃rinali colle dicatũ vnius tñ ſci vocabulo appellabat̃: obtinuitq̄ꝫ hui⁹ noĩs opinio ſanctitatis magnũ vim hẽre iuſiurandum quo in trino ⁊ vnico numine medium eſſe quis fidium affirmaret.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Media vocabula dicunt que ꝛ in bonã ꝛ in malam partẽ accipi priſ. meſſa a grecis dicta q̃lia ſũt tempeſtas valitudo facinus dolus gr̃a induſtria piculum venenum contagium. Et apud veteres honoꝛ: quo ſigneficabatur iniuria.

Mediocris ꝛ hoc mediocre mediũ tenẽs: modeſtus Lucil. lib. xxvij. Paulo hoc melius q̃ꝫ mediocre hoc minus: malũqꝫ et peſſimũ: ſꝫ tñ oĩa hec mediocriter. hĩc Mediocritas Ci. li. j. offi. Eadẽ ratio ẽ habẽda veſtitus ĩ quo ſicut ĩ pleriſqꝫ reb⁹ mediocritas optima Col. li. iiij. Mediocritas ĩ electione loci maxime pꝛobat. quoniam in cõfinio boni maliqꝫ poſita eſt.

Medianus. a. um. qđ in medio eſt. Unde Medianas colũnas victr. dixit vt ab anguliaribus q̃ craſſioꝛes ſunt diſtigueret.

Mediaſtinus pe. p. q̃ in medio lauãtiuꝫ ſtat in balneis inquit. Priſ. Nonius mediaſtinos p balneatoꝛibus. Itẽqꝫ p miniſtris ꝛ cruciatoꝛibus ędiũ accipit. q̃ ĩ medio ſtẽt vt oĩbus miniſtrent. Sed viliſſima q̃qꝫ mãcipia in agro maxie: mediaſtinos eos accipere debem⁹ q̃ ab iectiſſima queqꝫ inter ſeruos officia obeũt cuiuſmodi ſũt hodie in pꝛincipuꝫ domibus cognomine lignarij: baculaculariiqꝫ quoꝛũ vna illa functio eſt vt oĩb⁹ pareãt: nec vllius ĩperiũ detractent. in medio ſemper ac ppatulo adnutus oẽs excubẽt. Ci. in cati. magnopere contemno exercitũ collectũ ex ſenibus deſperatis: ex agreſti luxuria ex ruſticis mediaſtinis decoctoꝛib⁹ ex his q̃ vadimonia deſerere q̃ꝫ illũ exercitũ maluerũt. Col. li. j. mediaſtin⁹ q̃li cũqꝫ ſtatu poſſit eẽ mõ ppetiẽdo laboꝛi ſit idone⁹. Idẽ Sepe rãdi ſũt aratoꝛes a vinitoꝛib⁹ atqꝫ a mediaſtinis. Hoꝛ. ĩ epiſtolis. Tu mediaſtin⁹ tacita p̃cetura petebas Lucil. Villicuꝫ ariſtocratẽ mediaſtinũ atqꝫ bubulcũ. Ulpi. Qui medioſtina apa fũgit: nõ ꝯtinet vt Pur. Atriarij ꝛ focarij ꝛ his ſimiles.

Mediterraneus. a. um. quod eſt a mari remotum quaſi ĩ media terra. mediterraneum marę. quod per medias funditur terras cum in ambitu terrę circũfluat oceanus ab Abila mauritanię ꝛ calpe hiſpanię pꝛomontoꝛijs.

Medioximus vel medioxumus. pe. coꝛ. mediocrẽ ſiue medium ſigt. Uñ medioximi dij vocant ptãtis medię. Ser. li. viij. eñ. hĩc herculẽ cõeꝫ deũ vtriuſqꝫ naturę mediũ ꝛ ĩter moꝛtalitatẽ ꝛ diuinatẽ ſũt numĩa aliq̃ tñ terreſtria: aliq̃ tantũ cęleſtia aliqua media. quos deos Apul. medioxumos vocat. Plau. in Caſ. At ita medij deęqꝫ ſuperi inferi ꝛ medioximi.

Mediolaniũ: vrbs ꝛ ciſalpinę gallię metropolis populi multitudine refectiſſima dicta a ſue mediatim lanata. Nam apud Amb. legit in q̃dã epiſtola. Cũ a gallicanis populis initũ cõſiliũ foꝛet p cõſtituẽda vrbe effoſo ſolo ĩueniſſe ſuẽ dimidiatim lanatã a quo poꝛtẽto. mediolaniũ eẽ nũcupatũ. ab eo. ſ. a pꝛo ex media pte lanato Ferũt hãc vrbẽ a gallis ſenonẽſib⁹ añ xpi aduẽtũ annis. ccclix. Inſtauratã ſeu conditã fuiſſe hĩc Stacius cęcili⁹ comicus oꝛtus fuit ſtephanus byzantius excellẽtiſſimus choꝛographus μεδιολανον πολις ακυτανιας και οι οικουντες μεδιολανεοι και πολις αλλη του ιταλιας λαμπροτατη.

Meditulliũ nõ mediũ terrę. ſꝫ pcul amari q̃ſi meditelliũ ab eo qđ ẽtellus Hier. Et qũo diuitie ꝛ honoꝛes ꝛ coꝛpoꝛũ ſanitates ꝛẽ aq̃ ĩdifferẽtia noĩam⁹ nec bona nec mala ſũt ſꝫ velut ĩ meditulio poſita vſu ꝛ euẽtu vl' bona vel mala fiũt. Sũt q̃ h̃ nomẽ a meditoꝛ deducãt vt ſit loc⁹ meditationis ꝛ exercicij.

Meditrinalia: ſacra q̃ poturi muſtum faciebãt hoc p̃famie Uetus nouũ vinũ bibo veteri nouo moꝛbo medeoꝛ.

Medimnus gñs menſure ſex modios cõtinentis. methimna vero. ętolię oppidum.

Medeoꝛ. eriſ. a medius fieri vr̃. nã medijs q̃buſdã hoc ẽ tpatis rebus hoc fieri oꝫ. Et ꝯſtruit qñqꝫ cuꝫ gtõ. Hie. in hiere. q̃s medebit tui: qñqꝫ cũ dtõ qđ ẽ in frequentioꝛe vſu. Lact. lib. vj. Circũſpice cõſciam tuã ꝛ iniq̃tatem medere vulneribus. qñqꝫ cũ actõ. Ter. in phoꝛ. quas. cũ res aduerſę ſint minus mederi poſſis. Inuenitur ẽt medet ĩpſonale. ply. li. xxvij. Ex eo medet oꝛis vlceribus punctis h̃ ſucco folijs puſilijs Hui⁹ verbi cõpoſita ſunt Immedeoꝛ qđ eſt intus medeoꝛ. Col. li. vj. Si opoꝛtebit paloꝛũ capita ꝛ imas ptes mixto fimo cum cinere oblinire ꝛ ita totos eos ĩmediri. Remedioꝛ. aris remedium p̃heo. Priſ. medeoꝛ. eris remedioꝛ aris. teſte capꝛo.

Medico. aſ. ꝛ medicoꝛ idẽ ſignt qđ medioꝛ. Uir. li. j. Ge. Semia vidi eq̃dẽ multos medicare ſerẽtes. ſed medicari frequentiſſime dꝛ. Et mõ cũ dtõ iungit. Ideꝫ ſenibus medicantur anhelis. mõ cum actõ vt Idem lib. vj. ęn. ſed non dardanię medicari cuſpidis ictum eualuit.

Medicus. qui mederi ſolet. Offĩn medici vt inq̃t Aſclepiades ẽ vt tuto: vt celeriter. vt iucunde curet.

Medicus. a. um. quod eſt medici. Uirg. lib. iij. Ge. Dum medicas adhibere manus adubera paſtoꝛ abnegat.

Medica: hęrba q̃ p̃cipue nutrit equos eo q̃ in media abundet. Ser. ſcribit medicã a medis ĩ gręciã trãſlata quo tpe eaꝫ inuaſerũt q̃ ſemel ſata decẽ ãnis durat. Hui⁹ plena venetia eſt triũ folioꝝ ꝛ ſpvirẽs ẽ ſcđꝫ Diony. Cui⁹ nã ẽ vt vno ãno frequẽter ſerat. ꝛ poſtea aliquot annis ſpõte pcreat. Et vulgo dꝛ ſylla. Col. li. vij. Ad maciẽ nulla res tñ quãtũ medica põt

Medicum: velum quod in pꝛoꝛa ponitur.

Medicina medicamẽ. medicamẽtũ ꝛ medela. idẽ ſignificãt. ſ. id quo q̃s curat mirũ aũt ẽ qđ ſcribit theophil⁹ đ pulſib⁹ ꝛ vrinis οτι ο ιπποκρατης θειος ιητρος ουκ εσχε γνωσιν περι των σφυγμων αλλα τα πλευρα και μετωπον χειρι συνηψε ſumit tñ qñqꝫ medicamẽtũ p veneno: ſicut venenũ p medicamẽto. qm̃ greci vtrũqꝫ pharmacon vocãt. Cuius iuriſconſul. q̃ venenũ dicit adijcere debet bonũ vl' malũ. nã ꝛ medicamẽta venena ſunt. qꝛ eo noĩe oẽ cõtinet qđ adhibitũ naturã eius cui adhibitũ ẽ mutat: Cũ id qđ nos venenũ appellamus gręci pharmacũ dicũt. ꝛ apud illos quoqꝫ tã medicamẽta q̃ꝫ q̃ nocẽt hoc noĩe continent. galenus aũt medicinã ampliauit: q̃ q̃ꝫta ſcripſerit ſi memoꝛareꝫ eſſet incredibile: ſed inter alia miranda ſupꝛa. xxij. lib. περι των ανατομικων quoꝛũ magnã partẽ hꝫ illuſtris Antonius Uicecomes muſarũ amantiſſimus galenus auteꝫ quo tpe fuerit ita ſcribit li. j. magnę anotomię ανατομικας εγχειρησεις εγραψα μεν και προσθεν ηνικα το πρωτον εις ρωμην ανηλθον αρχειν ηργμενου του και νυν ημιν αρχοντος αντωνινου ꝛ multa alia que ſcribit de ſeipſo ibidem Galenus: non autem Galenus.

Medicinale adiectiuũ q̃ ad medicinã ptinet vt hęrba medicinalis. medicinalis vo digitus dictus eſt minimo pꝛoximus vt inquit macro. qm̃ neruus quidam de coꝛde natus pergit vſqꝫ ad digitũ manus ſiniſtrę. Ob quã cãm nouus nuptus digito huic tãq̃ꝫ coꝛdis vicario ſue ſponſe imponit annulum.

Medicabile cui adhiberi medicina põt. Ouid. heu. mihi q̃ nullis amoꝛ eſt medicabilis hęrbis.

Medibile idem qđ medicabile. Feſtus. medibile: medicabile.

Medicamentarius. q̃ medet Ply. lib. xix. ſectiui duo gñ a. hoc hęrbacium folio ĩciſuris eius euidentibus quo vtunt medicamẽtarij. mendicamẽtarius. a. um. qđ ad medicamentum ptinet. Idem. li. xvij. hęrbariam ꝛ medicamentariam. ſ. artem

Meditrina. pe. pꝛo. medicamemtoꝛuꝫ dea: cuius ſacra etiã meditrinalia dicebantur de quibus paulo ſupꝛa.

Medipontus inſtrũm funarium apud Catonem.

Medulla dcã eſt q̃ in oſſibus media ſit. Hĩc Emedullo. as. qđ eſt medullam extraho. Ply. de limonio. Item graueolentiã alarũ emẽdat rudices emedullatę vncia ĩ vini falerni heminis trib⁹ decocta. per tranſlationẽ ſigt declaro. Plau. Narra iam rem nobis oẽm atqꝫ emedulla.

Medullitus pe. pꝛo. aduerbium eſt ꝛ ſigt ex intimo vel intime. Uar. medullitus aquiloniam ſeruat frigedinem.

Meduac⁹ ventoꝝ fluuius q̃ nũc vulgo. Brẽta dꝛ Nã hoſtia padi. Ply. ſcribẽs h̃ ait. primũ poꝛtũ facit Brõdulũ ſicut Edronẽ medauci duo ꝛ foſſa clodia. Stra. Scri. meduacũ vocari ꝛ poꝛtũ ꝛ fluuiũ. Idẽ ſupꝛa venetos carnoꝝ ꝛ medoacoꝝ fuiſſe gẽtẽ tradit. Uide Plyniũ. in initio pꝛimi voluminis.

Meditoꝛ pe. coꝛ. q̃ſi medio aĩo verſo. hoc ẽ cogito. Hiero. Ex h̃ loco intelligimus nõ ſolum hęrodẽ ſed ſacerdotes ꝛ ſcribas eodẽ tempoꝛe necem dñi fuiſſe meditatos interdũ Meditari ẽ cogitando inuenire. Teren. in and. Uenit meditatus alicunde ex ſolo loco. Interdum Exercere. Uir. Agreſtẽ tenui

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

meditabor harũdine muſaꝫ. Jnde meditationes romanoꝝ
dicte ſũt ꝯflictus ſine ſanguine ⁊ oẽs artes auctore vegetio ĩ
meditatione cõſiſtunt. Jnterdũ Tẽdere. Uir. Nec lupus ĩſi-
dias pecori: nec retia cernis vlla dolũ meditanť amat bonꝰ
ocia daphnis. Dr̃ ⁊ meditor q̃ſi melitor nã greci μελετάω
meditor dicũt. L.n. ꝑ.d. ĩuicẽ ſibi cedũt: vt ſella ꝓ ſeda. Uir.
Syluestrẽ tenui muſaꝫ meditaris auena. qꝺ ẽ q̃ſi melitaris:
q̃ſi dulce canis. Reperiť ẽt hoc verbũ in paſſiua ſignificatio
ne. Ter. in phor. Meditata ſunt mihi oĩa mea incommoda.
Hiero. ĩ pˢ Anni tui ſicut aranea meditabũtur. Huius ꝯpoſi
ta ſũt Premeditor. Jnde meditatus participiũ ſiue verba ñ
meditatus. Ci. li. ij. off. Jd ſe in foro optime iam ĩmeditatuꝫ
facere quod etiam tum poterat domi cum laude meditari.
Meditatorius. a. um. qꝺ meditari ſolet. Hiero. Quale illud ieiu
niũ ẽ aut q̃lis illa refectio poſt ieiuniũ cũ pridianis epulis di
ſtendimur ⁊ guttur noſtrum meditatorium ſit latrinarum.
Mega grece: latine magnum. vnde Megaron domus ampla
Megalophron: magna ſapiens magnanimus.
Megalopſychꝰ a magnanimꝰ. Megalopſychia magnanimitas
Megaloprepeia. magnidecentia vel munificentia que inter ma
gnos viros verſatur: magnuſq; in rebus ab indoctis magni
ficentia que ſpecies eſt fortitudinis. Megaloprepes q̃ ma-
gna pro dignitate munerat.
Megaleſia. dies qui dicatus erat magne matri deorũ cerimo-
niis dictus: Ludi quoq; q̃ celebrantur ante templum in ipſo
magne matris conſpectu etiam Megaleſia dicebantur ⁊ lu
di megalenſes. Liui. M. Junius brutus edem magne ma-
tris deum in palatio dedicauit ⁊ ludos ob eam dedicationẽ
factos megaleſia appellauit μεγα enĩ magnum dicitur.
Megiſtanes: dicunť proceres ꝓmateſq;. Nã μεγιστος latiẽ dr
maximꝰ. Cor. Tacitꝰ. Simul ꝯſilio terrorẽ adducere ⁊ megi
ſtanas armẽios q̃ primi a nobis defecerant pepulit ſedibus.
Megara. pe. cor. oppidũ ẽ Attice: cuius meminit Uir. pantagiã
magaroſq; ſinus. tapſũq; iacẽtẽ. Eſt ⁊ nomẽ mulieris Creõ
tis filie ⁊ herculis vxoris. Quo ẽt nomine dictus ẽ modos ĩ
ſicilia vbi apes multe licet ⁊ Megara orum legatur.
Megaris. idis regio in achaia aqua bulbi megarici quos cele-
brat Ca. Col. Jam megaris veniãt genitalia ſemĩa bulbi.
Megera cum diph. in pe. furia infernalis. Nam megero odi ſi-
ue inuideo latine denotat. Clau. Jmproba mox ſurgit triſti
de ſede megera.
Megabizi ſiue Megalobyci dicebãť epheſie diane ſacerdotes
quos eunuchos eẽ oportebat. vñ ⁊ ꝓ in bellibꝰ ac mollibꝰ po
ni cõſueuerũt q̃les ſunt ſpadones. Quĩtil. li. v. Artifices cla-
riſſimi cũ corpora q̃ ſpecioſiſſime pingẽdo fingẽdoue effin-
gere cuperẽt: nũq; tñ ĩ hũc ceciderũt errorẽ vt bagoũ aut me
gabizũ aliquẽ ĩ exẽplũ operis aſſumẽtes ſibi. ſed doryphorũ
illũ aptũ vel militie vel paleſtre aliorũ quoq; iuuenũ bellico
rum ⁊ athletarum corpora decorate exiſtimarint.
Mehercle. iuſiurandum ſignificat per herculem. Ci. in oratore
magis probat Mehercule q̃ mehercules.
Meio. as. tertie cõ. ĩ quo. i. poniť loco ꝯſonãtis ſigt vrinã emit-
to. Juuena. Cuius ad effigiẽ non tantum meiere fas eſt.
Mel. a greco ſit μελι: Sunt qui dicant mel eſſe celi ſudorem:
alij ſiderũ ſaliuã: alij purgantis ſe: aeris ſuccũ. Conſtat ſane
ex aere decidere ſiderũ maxime exortu ſublucanis tẽporibꝰ
itaq; cũ prima aurora folia arborũ melle roſcida inueniunť.
Mel. vernũ dicitur Anthinum. Mel eſtinum vocatur hor
reum. Mel quod per ſe fluxit. Tacitum. Mel ſylueſtre Eri
ceum ab Erica frutice quam ⁊ Siſarum nominant. Folia
hꝫ Tamarici ſimilia Acraton mel purum atq; integrum. qꝺ
neqꝫ aceſcere cepit: nec vllum paſſum eſt vitium.
Melculum diminutiuum. quo vtimur blandiendo. Plau. meũ
corculum meum melculum.
Mellarius. q̃ mellis opus exercet. Uar. Ad extrema qua mella
ris fauum eximere poſſint opercula imponunt. aluis.
Mellarius. a. um. quod ad mel ꝑtinet Ply. vaſa mellaria aut fa
uos lauari aqua precipiũt. Hec etiam apiaria dicuntur.
Melliturgus: idẽ quod mellarius. qui mellaria exercet. Sic. n.
interpretatur. Uar. lib. iij. de re ruſ.
Mellificum: mellis factio. Uar. ſed vt hoc aptiſſimum ad ſani-
tatem apium ſic ad mellificum thymũ. Jdem. Quod ad mel
lificum bonum vehementer prodeſt.
Mellatio: mellis vindemia cũ mel eximitur. Ply. hec ergo mel
latio ſine vindemie ⁊ vergiliarum. Jdem eſtiua mellatione
decimam partem apibus relinqui placet.
Mellatiũ muſtum quam ſappã appellamus. vt inquit nonius.
Melleus. a. um. quod ex melle eſt vt melleus ſapor. Aliqñ ſumi
tur pro dulci. vt vox mellea.
Mellitus. a. um. pe. pro. quod eſt melle conditum. Uar. Et faui
meliti intus ponendi a faucibus longe.
Mellifluꝰ a. um. ex quo fluit Mel. vel fluere videtur. hoc ẽ dul
ce iucundum: vt melliflua oratio.
Melliloquus. pe. cor. qui dulce loquitur Cic. Ex cuius ore mel
le dulcior fluebat oratio.
Melligo. pe. ꝓ. ſuccus e lachrymis arborũ ſiue flox quẽ apes d
uorãt. poſtea ad alueos regreſſe euomũt operãq; ꝯponunt.
Ply. Primũ itaq; fauos ꝯſtruũt: cerã ſingũt deide ſobolem
poſtea mella. Cera ex floribꝰ melligine e lachrymis arboruꝫ
q̃ glutinũ pariũt ſalicis vlmi harundinis ſucco gũmi reſina.
poniť ⁊ ꝓ q̃cũqꝫ ſucco floreſcẽtis fructꝰ adhuc atqꝫ ĩmaturi.
Mellonia: mellis dea a Romanis putabatur.
Mellifico. mel facio a quo Mellificus ⁊ Mellificatio. Col. lib.
x. vt ab opere mellifico euocate apes fetibus expleant.
Melliũ: collare canũ. Hoc ẽ cingulũ circum collum ex corio fir
mo. Melum verum cotoneum malum a veretibus dicitur
Melia arbor que fructum ſuauiſſimum producit.
Meli. latine mel. a quo per compoſitionem deſcendunt.
Melimela vtrobiqꝫ per ſimplex. l. dicuntur poma muſtea ſiue
dulcia q̃ſi mel ⁊ pomũ. Nã μελι mel ⁊ μηλον malũ. qꝛ mel
lis ſaporẽ habeãt: ſiue a celeritate naſcẽdi denoĩata ſũt Uar.
Que antea muſtea vocabãt: nũc melimela appellant. eadem
vulgo nana vocanť a paruitate arborũ ĩ q̃bus producuntur
Ply. li. xiiij. Que nũc melimela dicunť a ſapore melleo orbi
culata ex figura orbis. Mar. Jnfanti melimela data fatuaſ-
qꝫ mariſcas. nam mihi que nouit pugnare chia ſapit.
Melomeli. vt Col. li. vlti. inq̃t vocať cũ mala maturiſſima inte
gra ſine macula in lagoena in melle ſubmerguntur.
Melitetes. pe. ꝓ. gñs potiõis dulcis ex melle ⁊ muſto diſtans a
mulſo. Fit. n. ex melle ⁊ muſto. hꝰ ẽ ex ꝯgio mellis: ⁊ q̃nqꝫ cõ
gijs auſteri muſti: ⁊ cyatho ſalis feruefactis. quo noie ẽt di-
ctus eſt lapis q̃ ſuccũ remittit dulcẽ mellituꝫ q̃ꝫ tuſus ⁊ cere
mixtus eruptionibus pituite maculis corporis medetur.
Melictaton. pe. cor. mulſum vinum coctũ cum melle μελι eni
mel κρατουν potẽs. quaſi potens vinum dicitur.
Meliceris. idis. ⁊ Meliceria cũ diph. a cera ⁊ melle nomen ac-
cepit. tuberculũ mellis craſſitudie ĩ cubitis ⁊ gẽibꝰ ĩterdum
alijs quoqꝫ ꝑtibꝰ ⁊ ĩ ore ipõ ⁊ ĩ capite qꝺ ita noiať qꝛ humor
in eo melli ſimilis includiť: nec ꝑſſuꝫ renitiť vt id qꝺ Sagili
on ſiue Sãgilion appellãt in eadẽ ꝑte ſꝫ molle cedẽſqꝫ Ply.
Melilotus deferuefactus in vino dulci peculiariter contra
melliceridas efficax hoc ẽt noie Faunus eſt appellatus.
Melilotos. pe. ꝓ. Grece. n. μελιλωτος q̃ſi dulcis ⁊ mellea lo
tos. Eſt aũt lotos herba in egypto ſiue arbor. de qua ſupra
Ouidi. Pars tyma: ꝑs rores: ꝑs meliloton amant.
Melitonas. pe. ꝓ. vbi apes nutriunť. Uar. Melitonas ita face
re oꝫ quos alij Melitrophia appellãt. eadẽ q̃dã Mellaria.
Meliſones. qui ⁊ mellarij ⁊ melliturgi. opus mellis exercentes
Meliſſus ꝓpriũ nomẽ regis cretenſis antiquiſſimi qui primus
dijs ſacrificauit. cuius filie meliſſa ⁊ Amalthea fuerunt.
Melliſſa: filia Melliſſi. q̃ cũ Amathea ſorore Jouẽ lacte caprio
ac melle nutriuit. Col. li. x. Nec ſane ruſtico dignũ ẽ ſciſcita
ri fuit ne mulier pulcherrima ſpẽ melliſſa quã iuppiter ĩ apẽ
ꝯuertit. Aelianꝰ libro ε d ꝓprietatibꝰ aĩaliũ των βασιλεα
αυτων αι μελιτται ωραιον οντα και ημερον και ου
ουτι και ακεντρον οταν αυτας απολειπη μεταθε
ουσι τε και διωκουσι φυγαδα του αρχης ον τα.
Melicerta. Jnonis ⁊ Athamãtis thebarũ regis filius qui in pe-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

lagus merſit: ⁊ miſeratione deorũ importunũ cõuerſus ẽ q̃ ⁊ palemon ẽt dr̃ pro deoq; a gentibus habitus eſt.
Melite.es.ſiue melita.ę.pe. cor. ĩſula ĩter italiã Epirũq; poſita. Et vt ſcribit Stra.añ pachynũ ſita. Uñ melitei canes puuli oliʒ in delitijs feminar. De hac Oui. de faſ. Fertilis ẽ melite. Eſt ⁊ vrbs h̃ noĩe carthaginẽſiũ colonia Diod. refert ĩ melita ĩſula ꝑtioſaʒ tenuitate ac mollitie telaʒ fieri. Li. in verinis Act.iiij. veſtẽ ⁊ teſtrinũ melitẽſe nominauit. Igiť a melite fit meliteus.a.um. ⁊ melitẽſis. vt canes melitei ⁊ melitenſes.
Melo.nomen fluuij qui ⁊ Nilus ⁊ Geon appellatus ẽ.
Melos gñis neu. ⁊ tñ declinabile: dr̃ cãtus ſuauitas: vel dulcis modulatio. Perſ. Cantare credas pegaſeũ melos. Hinc multa deriuantur. de quibus mox. Melos gñis fę. Inſula eſt Crete adiacẽs necnõ ⁊ vrbes in eadẽ inſula. Stra. melos ſita a peloponẽſo ꝓmõtoriũ ſcylleũ a creta Dictineũ habens.
Melodia cũ accẽtu in pe. dulcis cantus ſiue melleus.
Melodes accipiť ꝓ mellico dulcia carmina cãtante. Sidonius Proculus melodes inſanare pulſibus. Augu. li. meditationum melodam orationem dixit ꝓ harmonicis cõcentibus.
Melicus.pe.cor.a melos idẽ ꝙ muſicus. Uñ poetę lyrici. melici dicti ſunt. Auſo. Tu melicos lyricoſq; modos. Cenſorin⁹ de natali die poeticã cognominat medicam cum poetica veluti legitima muſica licentior magiſq; modulata inualuerit vñ oẽs poetas gñali epitheto melicos appellaŕ poſſumus.
Melinus color in floribus luteum ſignificat. Nã a melo inſula melinum ꝓ candido accipiť quod eſt pigmentum cãdidum quod ibi fiebat laudatiſſimum. Plau. in muſ. Neq; ceruſaʒ neq; melinum opʒ attingere. Quidam tamen melinum colorem volunt eſſe medium inter album ⁊ fuſcum q̃ dr̃ giluus.
Melitus.pe.pro.nomen fuit accuſatoris Socratis.
Melęnęe: oppidum in arcadia a melęnęo Lychaonis filio ĩter heream ⁊ megalopolim.
Melan. latine nigrum: quo in compoſitione vtimur: Melon vero ouis dicitur.
Melancolia cũ accẽtu in penul. latine dicitur nigra colera. hoc eſt atrabilis quę ſepe in furorem agit hoĩes gręce μελαγχολια. Hinc melancholicus qui nigram bilem habet.
Melampodion: gñs nigri hellebori a melampode quodã q̃ eo vti ĩ diuinationib⁹ ſolebat: vł a paſtore eiuſdẽ nominis q̃ primus hãc herbã ĩueniſſe dum capras eo purgari aĩaduertit.
Mellamphylon herba vrbana ⁊ topiaria crepidines marginũ veſtiens.
Melãpyllis ĩſula ſamothracia: ⁊ ſamos ip̃a dicta ẽ melãphylos
Melãthion: nigella herba. melanthius nomen viri qui cũ gorgię inimicus eſſet dixit. Hic nobis de concordia precipit qui tres in vna domo concordare non potuit.
Melancoryphus auis quę ⁊ ficedula. ſed ficedula dr̃ tñ in autumno ab edendis ficis. Alijs tꝑibus melancoryphus ꝙ κορυφην μελαν. Hoc eſt verticem nigrum habeat. latine atricapillam dicere poſſumus. mutat enim formam ⁊ colorẽ
Melampus eſt in tertio europę ſinu. Et eſt nomen viri ꝓprium
Meleager ⁊ meleagrus. fuit Oenei Aetholię regis filius.
Meliſphylon. herba de qua Uirg. lib. iiij. Geo. Trita meliſphila cerinthe ignobile gramẽ. Quidam apiaſtrum dicunt.
Melas. ę. fluuius mygdonię. Alius ſicilię. Alius Cilicię. Alius Thracię. Alius Boeotię. Itẽ mod⁹ fęlicis arabię melas dr̃
Meles.is. ⁊ etis fluuius prope Smyrnam.
Melis. ſeu melius animal q̃ ⁊ taxus ſiue taxo. ꝙ ſi mellis auidiſſimum ⁊ aluearibus ſemper infeſtum. in cauernis viuens aſperum mordaxq; magnitudine vulpis colore felis ex cuius pelle pharetras ⁊ canum collaria obtegunt Uar. Ne vulnerentur canes a beſtijs imponunť collaria quę vocantur melium. i. cingulum circa collum ex corio firmo cũ clauis capitatis. Ply. hanc eſſe melibus in metu ſolertiaʒ vt ſufflata cute diſtincte ictus hominum ⁊ morſus canum arceant.
Meleagrides gallinę africanę. Ply. lib. x. ſimili mõ pugnãt meleagrides ĩ boeotia africę. h̃ ẽ gallinarũ gen⁹ gibber varijs dſperſuʒ pluinis. Alij aũt meleagridis a numidicis ſperant.
Meligina inſula in mari adriatico adiacens Dalmatię. vt ptolome. libro ſecundo refert.
Melibęus cũ diph. ę. nomẽ paſtoris dict⁹ ꝙ bonũ curã habeat.
Melibęa: littoralis vrbes magneſię vel ſm̃ aliquos Theſſalię patria philotetę pęanthis filij. a qua melibeus.a.um. Eſt ẽt hoc nomine vicus in mari laconico.
Melota.ę. ⁊ melotę.es.pe. ꝓ. dici põt pellis ouina. dic̃. n. ouis dr̃: vt ẽ apd̃ apoſtolũ. circuierũt ĩ melotis ⁊ pellib⁹ caprinis.
Melioreſco. melior fio. Col. lib. ij. Napus deuexam amat ⁊ ſiccam tenuiq; propiorem terram atq; glareoſis ſabuloſiſq; aruis melioreſcit.
Moloeſſa inſula ex ſyrenis vna non tam a pomorum q̃ a pecoris abundantia dicta.
Melpomene.pe.cor. vna ex muſis.
Mẽbrũ ꝓprie dr̃ caro artus tegens. Uñ mẽbrana ſuperior mẽbri ps. hoc eſt pellis ipſa q̃uis ⁊ ꝓ ſingularis corporis ꝑtib⁹ ponať: vt man⁹ pes auris mẽbrũ dr̃. mẽbrũ ſi abſolute ponitur ꝓ virili mẽbro. ſumiť ẽt ꝓ ꝑte cũ ad inanimata transfertur. Unde quę gręci cola: latini membra dicunt. Quomodo autem differat membrum ab artu. vide in dictione Artus. a membrum fiunt adiectiua. Bimembris Trimembris. quadrimembris: hoc eſt duarum trium quattuor partium.
Membratim aduerbium ſignificat per membra ſingula.
Membrane⁹.a.um. qd̃ ex mẽbranis ẽ Ulpia. d̃ lega. Qd̃ ſi in codicibus ſint membraneis vel chartaceis vel ẽt eboreis.
Membrana.ę. pellis ſuꝑior: quę ⁊ ꝑgamena charta dicta ꝙ tracta ſit de mẽbris aĩaliũ in quorũ tergoribus primũ ab vno latere ſcribi cęptũ: deinde ab vtroq; de raſis pilis. Earũ vſus pergami regnante Eumene inchoauit poſtea ꝑgamena vocata vbi ꝑgami rex atalus romã miſit multitudinẽ membranarũ vt penuria chartę pellibus penſareť. Uñ pergamenarũ nomẽ ad hanc vſq; diem tradente ſibi inuicẽ poſteritate ſeruatũ eſt. Differt aũt charta a membrana. Nam vt inquit Uictorinus. Foliorũ alia de chartis ſũt: alia de membranis Ergo membranę pellicę ſunt: ⁊ pergami primũ inuentę. vñ ⁊ pergamenę. Chartę autem ex papyro olim in ęgypto fiebant: vt Ply. oſtendit. apud nos de centonib⁹ certo quodaʒ modo maceratis ⁊ glutino concretis formantur. Chartã ex papyro in victoria magni alexandri inuentaʒ ſcribit varro antea palmarũ folijs ſcriptitatuʒ fuiſſe: deinde quarundam arborum libris poſtea publica monumenta plumbeis voluminibus mox ⁊ priuata linteis ⁊ ſchedis confici cępta. Ptolomęus autem chartas: eumenes v̊o membranos cum vterq; eorum maximas haberent bibliothecas inuenerunt qui fuerũt reges pergami. Sʒ contra Uarronis ſñiam de chartis ait Caſſius hemina. Mar. Terentium ſcribam agrũ ſuum in ianiculo repaſtinantem inueniſſe ait arcam in qua numa rex ſitus eẽt: ⁊ in ea libros eius e charta ſcriptos. Sʒ Numam pluribus ętatibus ante alexandrum fuiſſe conſtat.
Membrari ſig̃t ꝑ membra formari: quo verbo vtiť Cenſorin⁹
Membratura: eſt membrorum poſitura.
Membroſus. qui magnum hʒ membrum: vt illud in priapea. ſi iuber ortorum cuſtos membroſior equo.
Memor gñis oĩs ſm̃ Priſ. ⁊ a memini fit. Cui⁹ ꝯriũ ẽ ĩmemor dicimuſq; memorẽ q̃ recordať: vt memor ſuʒ tui ĩ me officij. cũ aũt de alijs reb⁹ dr̃: vt cũ dicim⁹ rẽ memorẽ: ſig̃t cui⁹ nos memores ſumus. Uir. Scęne memorẽ iunonis ob irã. Hora. li. car. Siue puer furens ĩpreſſit memorẽ dẽte labris notã hoc eſt tã vehementem vt non facile excidat memoria.
Memoria vt inq̃t Ci. li. j. ad herẽ. Eſt firma aĩ rex ⁊ verborũ diſpõnis ꝑceptio. Ter. in An. In memoria habeo. Ubi Do. Plus eſt ſi dixiſſet ſcio. Nam q̃ ſcimus poſſumus obliuiſci Quę v̊o memorie cõmẽdamus nunq̃ amittimus Aliq̃ñ memoria ꝓ antiquitate poniť. Pacuuius. Per q; nr̃aʒ egregiã humanitatem quam memoria firmauit.
Memoriter aduerbium. ſignificat quo imperiti dicũt mente tenus. Ci. Q. Muti⁹ augur Scęuola multa narrare de. C. Lęlio ſocro ſuo memoriter ⁊ iucunde ſolebat.
Memorabile quod eſt dignum memoria. Col. in prefa. Cuʒ tot alios romani generis intuear memorabile duces. Ci. Cum

accepiſſemus a patribus maxime memorabilem Li. Lelij. ꝛ Pub. Scipionis familiaritatem fuiſſe.

Memoriale quod in memoria haberi dȝ.

Memorioſus. a. um. qđ eſt multę memorię.

Memoro. as. pe. cor. ad memoriā reduco. Qđ ꝛ memoror depo. ſigt vt ē illud memorare nouiſſima tua ꝛ ī ęternū non peccabis. Aug. gtō iunxit. Sȝ memoraberis dñi dei tui. qꝛ ipſe tibi dat fortitudinē. Interdū memorare ē dicere narrare ſeu exponē recitare. Liu. li. j. Herculē ī ea loca geryone īterēpto boues mira ſpē abegiſſe memorāt. i. dicūt Uirgil. Muſa mihi cāſ memora. i. dic expone. Interdū numerare. Pla. in Am. Ibi nūc meꝰ pater legiões hoſtiū memorat. Huiꝰ ꝯpoſita ſūt ꝯmemoro ꝛ remēoro qđ eſt ī memoriā reduco Hier. Rememoror vſus ē apud apl'm. Rememoramini priſtinos dies.

Memoratꝰus. idē qđ memoratio. Sal. incredibile memoratu ē

Memini. a Meno antiquo verbo fit quo veteres vſi ſunt pro recordor ꝛ in mētē reuoco a quo prima ſyllaba geminata fit p̄teritū memini ſicut a pūgo pupugi. req̄ritqȝ gtūm vel actūȝ Ter. faciā vt meiqȝ ꝛ huiꝰ diei ac loci ſemp̄ memineris. Li. oīa q̄ curāt ſenes meminerūt. Sed cū ſigt mentionē facio recuſat actūm. poſtulatqȝ ablatūm cū p̄poſitione de. vel gtūm. Quinti. de quibus multi meminerunt. Idē. Neqȝ oīno huiꝰ rei meminit poeta ipſe. Iungiturqȝ tā cū ptō infinitiui. q̄ȝ cū p̄ñti. Uir. Nāqȝ ſuboebalie memini me turribus altis corycium vidiſſe ſenem Idem. Cantando puerūȝ memini me cōdere ſoles. Cice. Apio. Ad me adire quoſdam memini. Huiꝰ compoſitum eſt. Commemini. Gel. li. ij. Sic multo ante. Pacuuius aquam flauam dixit ꝛ fuluum puluerem. cuius verſus qm̄ ſunt iucundiſſimi libens commemini.

Memphis: vrbs egypti regia: magna ꝛ populoſa. ſecunda poſt Alexādriā vbi fuerāt pyramides regū ſepulture ab Ogdoo rege ędificata ambitꝰ ſtad. cl. Cuius filia mēphis ei nomē dedit cū q̄ Nilus cōcubuit ſub imagine tauri. Hęc opportuiſſima ē vbi nilus ſcindit ī plures ptes ꝛ deltę formam faciat Hic mēphitis ꝛ hoc mēphite. pe. p̄ q̄ſi p̄ronymicuȝ. Tybul. Barbara memphitē plāgere docta bouē. Inuenit etiā mēphitides. Iuue. Anne aliam terra memphitide ſicca inuidiā facerent nolenti ſurgere nilo. Inde etiaȝ mēphiticus. a. um. Mar. Dat chartis agiles calamos memphitica tellus.

Mena apud Romanos fuit dea quę menſtruis floribus p̄eſſe putabatur. Quo etiā noīe dictus eſt piſcis quidam breuis q̄ hyeme cādidus ęſtate nigrior fit. Ci. de fi. Qui voluptatem cōtēnūt eis lȝ dicere ſe accepiſſe rē menę anteponere. Mar. ꝛ caudem cibij breueſqȝ menas. Hunc piſcem etiam alecem dici poſſe quidam putauerūt. Nonnulli tamen hoc nomen cum diphtongo ſcribi debere preciperunt.

Menalippus Tidei fuit interfector cui caput ante obitum corroſit. Tideus ex rabię q̄ apđ Sta. ita vociferat caput o mihi ſi quis apportet menalippe tuū fuit ꝛ alter menalippus Tidei frater quem Tideus in venatu fertur p̄imiſſe ob idqȝ fratricidium exulaſſe. Fuit ꝛ alter menalippus troianus qui ꝙ virtute priſci arei a priamo filij loco amatus fuit.

Menalippa Amazonum regina. quaȝ vicit Hercules eiqȝ ablato baltheo: ſalutem dedit. Eſt ꝛ menalippa fabula gręca menalippa deductum nomen. De qua Iuuena. Syrma vel antigones ſeu perſonam menalippes.

Menapij populi qui ad vtramqȝ rheni ripā habitant iuxta nernios: ſed ad mare p̄ximi qui hodie vocantur geliberenſes.

Menceps. mente captus.

Menda. ꝛ Mendū. p̄ errore. Ci. cecinę. Nā cū mēdū ſcripturę litura tollat. Oui. Mēda nocte fatēt. Hic Mendoſus. a. uȝ. qđ ē erroribꝰ plenū. Hic ꝛ emēdo as. đ quo ſupra ꝛ remēdo as. qđ eſt rurſus mendā tollo. Col. li. iiij. quidā flagellum totum ſicut erat matri detractuȝ crediderūt ſationi conuenire idqȝ per gēmas quas vel etiam ſenes partiti compluris tale oleaſter remendauerunt quod ego minime probo.

Μὲν τοας ϖο Τάμος de hoc Euſtathius ita ſcribit in Dionyſio libyco ιςε ομ οτι οιςρος ϖο Τε μετοας ελεγε Το καιτι Τημ αυτωνγ. γωϖαν ονυν καὶ Δανουβιος ελεγε Ται ϖαννον ίας μεγίςος ϖο Ταμος.

Mendacium. error: cuius diminutiuum eſt mendaculum. Lice. de ora. quod tñ eſt mendaculis aſpergendum.

Mendax: qui frequenter dicit mendacium. quod nomē Augu. lib. ii. ſoli. a mentiendo deriuat. Illud aūt qđ mendax voco a mentientibus fit. qui hoc differūt a fallacibus ꝙ omnis fallax appetit fallere. non autem omnis vult fallere qui mentitur. Nam ꝛ mimi ꝛ comedię ꝛ multa poemata mendaciorū plena ſunt delectādi potius q̄ȝ fallēdi vo'ūtate. Et oēs fere q̄ iocant mentiunt: ſed fallax fallens is recte đr: cuius negociū eſt vt q̄ſqȝ fallat. Illi āt q̄ nō id agunt vt decipiant ſed tamē aliquid fingunt vel mendaces tantū: vel ſine hoc quidē mentientes tñ vocari nemo ābigit. ꝛ vt dicā qđ ſentio mendax ē mala dictio peſſima v̄o fallacis. qđ his v̄bis āplectit phalaris ī ep̄l'is. ου Τως οι Δακαι λυκινϡϖορυομ μεγεγ ϖαισι λαγνομδλεν νεοις μοι χονδλε. ενγυνε ξιν ακ ο λαςομ δλε εν νομοις ασε λγη δλε εμ ν Δοναις αργον δλε εν ειρηνη λειϖοΤα κΤην δλε εν ϖο λεμοις. A mēdax fit ꝯparatiuū Mendatior ſſimus ꝛ mendaciter.

Mens dicta eſt q̄ſi Eminēs. Eſt enim mens altior animi pars qua etiā diuina percipimus. Ouidius mente deos adijt ꝛ qđ natura negabat viſibꝰ humanis oculis ea pectoris hauſit vl' potiꝰ αϖοτησ μευμηνησ τοσελήνησ quoniā mens etiam ſi dormimus nunquam q̄eſcit. Quid ſit mens. Lactan li. vij. docet hoc modo. Primū non idem eſt mens ꝛ anima. Aliud eſt enim quo viuimus. aliud quo cogitamus. Nā dormientium mens nō aīa ſopit ꝛ in furioſus mens extinguitur aīa manet. Et iō nō excordes ſed demētes appellat. Mens ergo. i. ītelligentia vel auget vel minuit p̄ ętate aīa in ſtatu ſuo ſemp̄ eſt. Et ex quo tp̄e ſpirādi accepit facultatē: eodem vſqȝ ad vltimū durat donec emiſſa corporis clauſtro ad ſuā ſedē reuolet. Tales mileſius Telociſſimū inq̄t oīum quę ſūt eſt mens Nā tātę celeritatis ē vt vno tp̄is pūcto cęlū oē colluſtret maria peruolet terras ꝛ vrbes p̄ageret. Qui igit mētē ꝛ aīum idē eē dicūt fallunt. cū mens ſit cogitationis ꝛ cōſilij ſubtilitas q̄dā certę rōni ꝯſentanea. Iō amentes ꝛ demētes dicunt q̄ nullo cōſilio vtunt. Animus v̄o eſt vitę ꝛ volūtatis fundamētū. hic exanimes ꝛ exanimati. Pla. i Ciſ. Exanimor feror diſtrahor diripior. ita nullā mentem aī hēo. Et vbi ſuȝ ibi nō ſum. vbi nō ſuȝ ibi aīus eſt. idē in epi. Pauor territat mētē aī neqȝ vbi meas collucē ſpes. Uir. Accipit in teucros aīum mētēqȝ benignā Ci. lib. iiij. Tuſ. humanis aūt aīs decerptus eſt ex mente diuina cū alio nullo niſi cum ipſo deo ſi hoc eſt fas dicti cōparari pōt. Hic igit ſi eſt excultus ꝛ ſi eius acies ita curata vt nec necet erroribꝰ ſit p̄fecta mēs i. abſoluta rō qđ ē id qđ virtus. Ter. mala mens: malus aīus Ex quibus declaratur aīum ac mētem differre. Ponitur tñ q̄ñqȝ mens p̄ cōſilio. Uir. Noſtrā nunc accipe mentē. Huiꝰ compoſita ſunt Amens. demens vehemens.

Mente captus p̄ amente accipit queādmodū oculis captus p̄ cęco. Feſtꝰ. Mēte captus đr cū mens ex hominū p̄tāte abijt Demens ꝙ ſua mente deceſſerit. Amens ꝙ a mente abierit.

Mentior: ꝯ id qđ in mēte ē loquor. Qui. n. mētit nō ipē fallit ſȝ alterū fallere conat in eius detrimentū. Qui v̄o mēdaciū dicit: tum ēt v̄o fallit cū credat ſe verū dicere. Uñ nigidius vir bonus p̄ſtare dȝ ne mētiat: prudēs ne mēdaciū dicat. Paſ. vltra hoc verbū eē cōe. Uñ Ci. in Anto. in paſſiua ſignificatione dixit. Quē ipſe emētis auſpitijs vitioſum fecerat. Sta. li. j. tho. Mētitis ignoſco thoris. Interdū mentiri eſt fingere ꝛ mōſtrare id qđ nō ē. Lact. li. ij. Nec pōt vnq̄ȝ veri nomen aſſumere qđ veritatē fuco ꝛ mutatione mentitur. Eſt li. vij. Hic ē q̄ appellat antichriūs: ſed ſe ipſe chrm̄ mentiet: ꝛ verū dimicabit. Huius ꝯpoſitū eſt emētior qđ eſt aperte ſeu publice oñdo ꝙ non eſt. Hiero. ad damaſuȝ. Quia ꝛ nos facile potuimus aliqua ementiri qđ ex vna voce ſolueret qōneȝ ſicut ꝛ cęteros feciſſe monſtrauimus. ſȝ magis cōdecet ob veritatem laborem pauliſp̄ ꝛ peregrino aureȝ accōmodare ſermoni q̄ȝ de aliena lingua factam alibi falſam referre ſn̄iam.

Mendicus. pen. pro. a mente ꝙ mentem eius fefellerit fortuna.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Uel a medendo. q2 p̃cec̃ oēs vt vite ſuę medeātur cibo vel ꝙ manu indicet. Hinc mendicitas ⁊ mendicimonium. Laberius pro inopia ⁊ mendiciter per inopiam.

Mendico as. pe. pro. vitę alimenta poſtulo. Juue. Arcanam iudea tremens medicat in aurem.

Mēdicabulū: mēdicatio. Pla. memorar̃ nolo hoīuz mēdicabl'a

Menecis pe. ꝑ. vrbs phocēſiū vltima q̄ ad occaſuz veregit. me necina vrbs. in oenotria aq̈ menecinei ⁊ menecinij populi.

Menechin⁹. apō plautū comędia: ī q̈ Menechinus introducic̃

Menix nomen inſulę ex aduerſo minoris africę. vt lib. v. docet Ply. quę in longitudinē pꝫ. xxv. miliū paſ. ī latitudinē. xxv.

Mendeſium: vnguētū dictum a mendeſo ęgypti vrbe.

Menſa: ē ſuper q̄ꝫ ſedere ſolem⁹: ſiue ligneū: ſiue lapideū. Uir. Pars epulis onerāt menſas ⁊ plena reponunt pocula. Duo aūt fuerūt apō romanos. p̃cioſiſſimā mēſaruꝫ gnā. Citrea. ſ. acerna. qn̄qꝫ mēſa pōic̃ ꝑ prādio vel cęna. Juue. Cū de tot orbib⁹ ⁊ tā antiq̈s vna comedūt prīmonia mēſa. Uñ ⁊ p̄me ⁊ ſcōe mēſę. i. primi ⁊ ſcōi cibi. Uirg. Nō ego te dis ⁊ mēſis accepta ſcōis trāſierint rhodia. Mēſa ēt trapeza ōr. i. tabula q̄ꝫ argētarij vtūc̃. Antiq̈ mēſaꝫ vaſorū q̈dratū habuerūt. vocaruntq́ꝫ Urnariū. Fuit ⁊ mēſa vinaria rotunda noīe Cilibantum a cilice poculo gręce calicę. Altera erat vinaria mēſa quadrata vna columella ſubnixa cartibulum vocabatur.

Menſarius: campſor pecuniarum argentarius: a latinis dicic̃: a gręcis trapem ita. ſed nummularij ⁊ menſarij ſunt minutiores nontenentes libros in quibus data acceptaq́ꝫ ſcribuntur quos gręci collyniſtas dicunt.

Menſis. a. mentior deducic̃. q̄ſi res nūero dieꝝ mēſa. Ci. li. ij. de na. de. Qui q2 menſa ſpacia conficiunt menſes nominātur. Macro ΜΗΝΗ. i. a luna trahit: Nam lunę curriculo menſis cōficic̃. Hinc trimenſis trium mēſiuꝫ. Aug. li. xv. ci. dei. Arcades. quorū anni trimēſes fuerunt. Bimeſtris. duorū mēſiū.

Mēſtruus. a. um. qō fit ſingulo mēſe. vñ mēſtruus fluor q̈ mulieribus ſingulis menſibus accidere ſolet. Hiero. in Leui. Quę poſt mēſtruū ſanguinē fluere nō ceſſat. Luc. lib. v. mēſtruus infaſtos diſtinguit ſęcula cōſul. hinc fit intermens.

Menſtruum. ſubiectū mulierū ꝑ fluuiū ē qō non multi ſed vicioſi humoris indiciū eſt. indigeſtū eſt eni ⁊ crudū qō egeritur ⁊ quaſi infirmū effluit: nec hꝫ ſedē ſꝫ natura quaſi noxiuꝫ ⁊ magis frigidum pellet. qō maxime ꝓbac̃ q2 mulieribus cū purgant̃ algere contingit. vñ intelligere frigiduꝫ eſſe quod effluit. Et iō in viuo corpore non manere q̄ſi inopia caloris extinctū mēſtrui vir⁹ diſcripſit. Ply. li. vij. his verbis. Sed nihil facile repic̃ mulierū pro fluuio magna monſtrifeꝝ Aceſcunt ſupuentu muſta orta ſterileſcunt: fruges moriunt̃: ortorū germina ⁊ fructus arboꝝ q̈bus inſidere decidūt. ſpeculorū fulgor aſpectu ipſo hebebatur: acres ferri pręſtringic̃ ebo riſq́ꝫ nitor aluei apium moriuntur: ęs ēt atqꝫ ferruꝫ rubigo protinus corrūpit odorq́ꝫ dirus aera ⁊ in rabiē aguntur guſtato eo canes: atqꝫ inſanabilis veneno morſus infigitur.

Menſtrualis idem quod menſtruus. Plau. in ca. quibus ſolebam menſtrualis epulas ante adipiſcere.

Mēſtruat⁹ a. ū. qō mēſtruū patic̃. vñ dicim⁹ mēſtruatā mulierē

Menſurnus. a. um. a menſę: ſicut diurnus a die. Cice. ad heren. pars q̈dam ęternitatis cum alicuius animi menſurni diurni nocturni veſpertini certa ſignificatio hꝫ.

Menſura: inſtr̃m quo vtimur. quam quidam a membris. humanis dictam putant. Hinc menſuro. as.

Meniana ędificia ſunt porrecta exterius ſic dicta ꝙ primo menio. q̈ primus in foro vltra colūnas ꝓiecit tigna quo ampliarentur ſupiora ſpectacula: vulgo nūc podioli. ⁊ lobię dicunt̃ Scribit porphyrio. Meniū ſcurrulitate notiſſimū poſt abroſuꝫ prīmoniū vendidiſſe domū q̄ꝫ hūerat ad foꝝ ſpectātēꝫ vna ſibi excepta colūna vñ gladiatores ſpectaret. Quę ex eo Menij colūna noīabac̃. Hier. v̄o ī pſalmoꝝ iterp̄tatione ſic hꝫ. Jn paleſtina ⁊ ęgypto ñ hñt ītectis culmina ſꝫ domata q̄ romę vl' ſolaria vel meniana vocāt plana. tecta q̄ trāſuerſis trabib⁹ ſuſtētāc̃. Fortaſſis ab h̃ menio dicta ſūt ſolaria illa q̄ gr̄ci domata nūcupāt. Nā meni⁹ ſup colūna cui⁹ ius ſibi excepat tectū ꝓiecit ⁊ tabulata vñ ip̄e ⁊ poſteri ei⁹ ſpectare munus gladiatoꝝ poſſēt. Sue. pauci e ꝓximis mēianꝭ ſpectabāt

Mentha. cū. h. hęrba vulgo nota dicta ꝙ grato odore menſas ꝑcurrat. Apō gręcos mintha dicebac̃ a noīe minthes quam ferunt fęlicem plutonis a proſerpina deprehenſam in mentham deformatam fuiſſe.

Menthaſtrū. ſylueſtre olus dictum ꝙ mentham imitetur.

Menta: genitale mēbꝝ. Cuius diminutiuū ē mētula a quo mētulat⁹: vt ī priap. Deus p̄apo mētulatior nō ē Dr̃ ⁊ mēbꝝ per excellētiā. qm̄ ipꝫ ſolū gñat. Uocac̃ p̄terea Muto. Hor. li. j. Ser. hic ſi mutonis v̄bis mala tāta vidēti diceret hęc aīus. Hic mutoniat⁹ vt illō. Dormis cū pueris mutoniat⁹. Et apō veteres mutunus quoq́ꝫ ⁊ Tutunus ōr priapus q̈ mēbri de⁹ mēbꝝ quoq́ꝫ ſig̃t. Lac. li. j. Et tutunus in cuius ſinu pudēdo nubētes p̄ſidēt: vt illaꝝ pudicitiam prior deus delibaſſe videatur: Appelletur ⁊ verpa ab inuerſa pellicula.

Mentū. ab eminēdo Agula. n. eminet. Et q̄ꝫuis Ply. dicat mentuꝫ nulli p̄ter hoīeꝫ eē. tū Hier. li. Re. ſcribit Dauid app̄hēdiſſe mētū leonis ⁊ vrſi: ⁊ eos ſuffocaſſe. Et Pla. ī Męne. Glādionicā ſuillā: lardū: pnā itidē aūt ſyncipput: aut mēta porcīa

Mentagra: morbus dictus a mento a quo incipit ⁊ faciem q̈deꝫ collum pectus manuſq́ꝫ fędo quodam furfure occupat alio nomine dicitur lichena.

Mentor. oris. pe. cor. Artifex in vaſis cęlandis nurus. Juue. Rarę ſine mentore menſę: De hoc Ply. li. xxxiij. hinc mentore⁹. a. um. Proper. Leſbia montoreo vina bibas ope.

Mentigo: pe. ꝓ. genus morbi. Co. li. viij. Eſt aūt mētigo quā paſtores oſtigenē vocāt mortifera lactētib⁹. Ea plęrūq́ꝫ fit ſi ꝑ īprudētiā paſtorꝭ īmiſſi agni vl' ēt hędi roſcidas hęrbas depauerūt. Sꝫ cū īfectū ē os atq́ꝫ labra fędis hulcerib⁹ obſidet

Menus. gęrmanię fluuius. vbi ſilurus equū tranātē demergit.

Meo meas vado La. li. iij. videbāt ſydeꝝ curſ⁹ ī occaſū meātū Et meare fluere manere. vñ Meatus quos gręci poros vocāt. Ply. Succ⁹ malue ꝯcoctę poros h̃ ē meat⁹ ſuaues facit. Huius cōpoſita ſunt. Cōmeo: permeo remeo. ⁊ tranſmeo.

Meonia. Uide ſupra.

Mephitis pe. ꝓ. terrę putor ex aq̈s maxime ſulphuratꝭ atq́ꝫ corruptis ꝓuenīēs. Uir. li. vij. Scęuāqꝫ exhalat opaca mephitiꝫ Alij mephitiꝫ deū eē volūt leucothęę cōnexū ſicut eſt veneri Adonis. diane Uirbius. Alij iunonē ītelligunt: quā non niſi ex corruptione aeris naſci. ſicut bonū odoreꝫ de aere incorrupto: vt ſit mephitis dea odoris grauiſſimi. Hinc mephiticus mephitica mephiticum apud Sidoniū pro fęculento.

Merac⁹ meraca meracū pe. ꝓ. ſꝫ vt puto fallūc̃ nōnulli. nā Uir. ꝯſtitui meracas ediliciqꝫ notas vbi penul. breuis ē: nec rōnē video q̄ ꝓducere penultimā debeat. Uide ī dictione Mer⁹

Merces. is. q̈cq̈d emic̃ vendituruę lucri cā. Aug. inuenit viles merces terrenas ⁊ terres trib⁹ attulit ꝑegrinas ⁊ cęleſtes Et mercis noīe ꝯtinēc̃ res tm̄ mobiles nō tm̄ hoīes. cū ob eā rē mangones ⁊ mercatores ſꝫ venaliciarios appellarit vt mella. Hic ꝯmerciū. Merces v̄o mercedis a merendo ęre inq̈t. Uar. Juue. Scire volunt oēs mercedem ſoluere nemo. Eſt enim merces primum quod dac̃ pro labore ſeu ſtipendio.

Mercenarius q̈ mercedis gratia opam p̄ſtat. Col. Siue mediarum facultatum dn̄s ex mercēnarijs aliquē recuſātē iā quotidianum illud tributum. qui vectigalis eē nō poſſit ignarū rei cui pręfuturus eſt magiſtrum fieri iubet.

Mercēnarius mercēnaria mercenariū qō ad marcedeꝫ ꝑtinet. Lac. li. vj. Jpſe plurib⁹ locis clamas mercēnariā ñ eē v̄tutē.

Mercimoniū. ⁊ ꝯmerciū ē cōtrectatio q̈dā mercium ſicut a patre patrimonium Plau. Ut vos in nr̄is mercimonijs emundis vendūdiſq́ꝫ volutis me letū lucris afficere. Jdem in cur Sed quid agit meum mercimonium apud te:

Mercor. aris. lucri cā mercaturam exerceo: vel ēt ſimpl'r emo. Et qñq́ꝫ actō ſolo cōtentū ē. Ter. in heu. Agrū in ꝓximo hic mercatus es. qñqꝫ cū abltō p̄tiū denotāte iūgitur ſicut fit in Emo. Gel. libros tris reliquos mercac̃ nihilo minori precio qñqꝫ ablatiuo a vel ab mediāte. ſiue p̄cio exp̄ſſo. Ci. lib. of. Sordidi ēt putādi q̈ mercant̃ a mercatoribus ꝙ ſtatim vē-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

dant.qñq̄ dtõ. Ter. Quidã eunuchus quē mercatꝰ fuerat fr thaidi.qñq; cũ dtõ ⁊ abltõ ꝯſtruiť. Aug.li.ix. cõ. Et placuit mihi ĩ ꝯſpectu tuo nõ tumultuoſe abripe me ſ; leniť ſubtrahere miniſteriũ lingue mee nũdinis loq̄citatis ne vlterius pueri meditãtes ĩſanias mẽdaces ⁊ bella forẽſia mercarenť ex ore meo arma ſuo furori. Ex his colligiť nõ ſolũ mercor ſ; ⁊ alia v̓ba ẽptõe; vel acq̄ſitiõe; figurãtia vti poſſe hmõi cõſtructiõe ſi eũ a quo vel vñ ⁊ cui id eminus exprimere voluerimus. Cõpoſita ſunt Cõmercor. Plau.ĩ cap. Pater ego captiuos cõmercatur alios. premercor.ante alios mercor.

Mercator qui emit ſiue vt teneat ſeu vt alteri vendat. Et qui mercaturam exercet.

Mercatura.ars.ſeu actus mercãdi. Ci.li.j.offi. Mercatura ãt ſi tenuis eſt ſordida putanda eſt.qui magna ⁊ copioſa multa vndiq; apportans multiſq; ſine vanitate impertiens nõ eſt admodum vituperanda.

Mercatus.tuſ.idem qđ mercãdi actus. Liui.li.j. Tullus ad Feronie fanum mercatu freq̄uẽti negociatores romanos comprehenſos querebatur.

Mercatus:ti.locus ĩ quo res vendũť:q̄ ⁊ emporiũ.đr. Ci. lib.j. off. Quo tũ tãq̄ ad mercatũ bonaꝝ artiũ ꝓfectꝰ ſis inanẽ redire turpiſſimũ ẽ. Ter.ĩ adel. Empte mulieres ꝯplures ⁊ ite; hĩc alia q̄ porto in cyprũ niſi eo ad mercatu; venio damnum maximum eſt. Do. Mercatus locũ tempuſq; ſignificat

Mercatus.a.um.ꝑticipiu;.vt agrum in proximo mercatus eſt.

Mercalis.quaſi vendibilis. Col.li.viij. Ex gñs ſingula capita q̄ videntur eſſe robuſtiora in ſupplementum gregis reſeruantur:cetera mercalibus traduntur.i.vendibilibus. Hinc componitur. Promercalis de quo infra.

Mercuriꝰ q̄ſi mediꝰ ĩter hoĩes currẽs q̄ ſ̄mo currat ĩter hoĩes medius. Jõ hermes ĝce qđ ſermo vel ĩterp̄tatio q̄ vitiq; ad ſ̄monẽ ꝑtinet hermenia đr. vñ ⁊ mercibꝰ p̄eſt.q; ĩter vẽdẽtes ⁊ emẽtes ſ̄mo fit mediꝰ. Jõ ei alas ĩ capite ⁊ pedibꝰ ponũt volẽtes ſignare volucrẽ ferri ꝑ aera ſ̄monẽ. Jõ nũciũ dictũ.qm̄ ꝑ ſermonẽ oĩa cogitata enũciãť. Dictꝰ ẽ deus facũdie. Nam hoĩbꝰ loq̄ p̄ſtare dicebať. Dictꝰ ẽ deus mercatoꝝ paleſtre:fuꝝ nũciuſq; ⁊ ĩterp̄s deoꝝ. Lyrã ĩuenit. Hermaphroditũ ex ſorore venẽ genuit. Martẽ e duris carceribꝰ liberi: Argũ interemit.ꝓmetheũ ĩ caucaſo religauit. Jouis filiꝰ fuit ex maia athlãtis filia. Hic dictꝰ ẽ hermes ſtriſmegiſtꝰ h̓ ẽ ter maximꝰ

Mercurialis herba q̄; greci linozoſtin vocant. cuius duo ſunt genera:maſculus ⁊ femina.

Merda a meros.qđ ẽ ꝑs: ⁊ edo comedo. Eſt.n.cibi excremẽtũ hoc ẽ ꝑs eoꝝ q̄ comedimꝰ. Hora.li.j.ſer. Mẽtior at ſi q̄d merdis caput ĩquinor albis coruoꝝ ⁊ ĩ me veniãt mictũ atq; cacatũ. Hic fit merdo.aſ.a quo ꝑmerdo qđ ẽ fedo ⁊ cõſpurco. Albius. Ut faciũt pueri q̄ oĩa permingunt atq; permerdant

Merẽda. cibus q̄ datur poſt meridiem. Unde ⁊ merendo.as. Calphur.in buc. Sereq; videbitur hora merende. Plau.in muſ. viſis ne forte ad merendam quopiam diuorteris atq; ibi melius q̄; ſatis fuerit biberis:

Mereo.eſ.⁊ mereor.eris depo.a mercede ſiũt: ⁊ ãbo merui itũ faciũt. Et tria ſignificãt.prĩo aliq̄d mercedis pro labore paro vl̓ ſumo ſeu dignꝰ ſu; Uernaculo ſermone dicimꝰ meritare Ouid.li.iiij.me. Quã meruit penã ſolus digeſſit ĩ oẽs. Jn bonũ:vt meruit q̄ laude coronã. Et cũ dicimꝰ nihil mereť.ſigt̄ nihil mercedis dignꝰ ẽ accipe. Ter. Ego charine neuti q̄; officiũ liberi hoĩs eẽ puto cu; his nihil ꝓmereať poſtulare id gratie apponi ſibi Plau.ĩ cap. Uale atq; ſalue ⁊ ſil̓r vt dica; meres. Qñq; ẽt de turpi lucro đr vt ſit merere ſordidũ q̄ſtu; facere. Uar.ĩ eu. Primũ iſte q̄ meret ſeſtertio vicenos.vñ ⁊ meretrix ⁊ meretricia taberna ⁊ meritorij pueri dñr. Scđo ſigt̄ ꝯfero inſeruio ſeu tracto. Et nõ ꝯſtruiť cũ ablatiuo mediãte đ:vt mereor de te.i.aliq̄d in te ꝯfero. Et hoc ĩ ambiguũ Si de bñficio ĩtelligimꝰ.bñ mereor de te.dicimꝰ. Uir.li. iiij Si bñ q̄d de te merui.i.ſi in aliquo tibi bñficiũ ꝯtuli. Si aũt de offenſione male mereor de te. Ci. Nãq; quo ĩ hoĩe; petulãtẽ ⁊ male đ nobis meritũ eẽ debuimꝰ: Jn bonũ tñ ſiue bñ vſus ẽ. Uir.li.vj.q̄q; ſui memores alios facere merẽdo. Nõnũq̄; ꝑ ambiguũ ſenſu; ſiue vtroq; dicimꝰ. vt q̄d đ te ſu; meritꝰ Et aliqñ ꝑ negationẽ. vt hoĩes nihil de me meriti ſũt.h̓ ẽ nec bñ mihi nec male fecerũt. Tertio ſigt̄ ſtipẽdia facio in militia.h̓ ẽ ſtipẽdij gr̄a milito ⁊ dimico. Et tũc dtũm aut abltm̄ req̄rit vl̓ abſolute poniť. Luc. ere merẽt ꝑuo. Stra.li.iiij th. Nõ hi tibi ſolũ amphiare merẽt Luc.li.vj. Seua viro nomẽ caſtroꝝ ĩ plebe merebat. Oui.de faſ.totidẽ pilanꝰ hẽbat corpa legitimo q̄q; merebat equo. Aliqñ ẽt actõ iũgitur vt apđ Sue. p̄ma ſtipendia meruit. Et ĩ hac ſigt̄ione fit mereti ꝑſonale vt auctor ẽ. Ser.lib.iiij.ene. Hic ẽt emeriti milites ⁊ emeriti ſtipẽdia dicũť q̄ militia ꝑfuncti ſũt. i. q̄ ꝑfecte meriti ⁊ exẽpti ſenio a labore efficiũť Ply.li.xj. Nouiſſimeq; feſſis ⁊ iam emeritis inchoate. Nõnũq̄; ẽt paſſiue ſumiť: vt apud Quin.emeris huic bello ſtipẽdijs. Et ꝑ trãſlatõe; emeriti boues dicunť ⁊ q̄dã alia. Emeriti v̓o ſenes ſolẽt hr̄e eos q̄ pro ſe laborẽt q̄ dicũť ꝓ alio opꝰ agere Cõpoſita ſũt ꝯmereor demereor:emereor ꝓmereor ſiue ꝯmereo đmereo emereo ⁊ ꝓmereo. Mereo.es.meſtus cũ e.dipht.ſ̄m Uar.a marceo fit vñ ⁊ p̄mã vocalẽ accipit:q; corpꝰ ẽt marceſcere facit meror. Alij cũ e diph.ſcribũt Eſt aũt merere triſtari ⁊ dolore aſſici vñ ⁊ cũ actõ qñq̄; ꝯſtruiť. Ci. Terẽtie. A te q̄dẽ oĩa fieri fortiſſime ⁊ amãtiſſime video nec miror ſ; mereo caſũ eiuſmodi:vt tãti tuis miſerijs mee miſerie ſubleuẽť.i.doleo. Jtẽ deplorare vt apđ eũdẽ li.j. tuſ. At illa ſic acerbiſſima; rẽ meret Et iteꝝ. Cũ grauiť filij mortẽ mereret. Jnueniť ẽt meret ĩꝑſonale cũ ſignificato ſui verbi. A mereo fit meror Meſtitia.meſtitudo: Meſto meſtas ⁊ meſtifico meſtificas ⁊ mero meras:merẽtẽ facio. Pacu. Qui multis merauit modis.

Meritũ:p̄ſtitũ đr. Et qm̄ tã de malo q̄; de bono dici põt: ꝓ loco ĩtelligẽdũ ẽ. De bono Plancus. q̄d.n.tibi ꝓ maximis tuis ac pene ĩmortalibꝰ ĩ me meritis p̄ſtare amplꝰ poſſi;. De malo Uatiniꝰ. Scis meã fortunã neſcio q̄uo facile obtectatores ĩuenire nõ meo mehercle merito.i.culpa. Uñ Aug.li.đ gr̄a.⁊ libero arbitrio.bonũ meritũ ⁊ malũ meritũ appellat. Jſta vtiq; ĩq̄t iã merita ſua bona cõmemorat: vt poſt pauca merita cõſequať coronã q̄ poſt mala merita cõſecutus eſt gratiam.

Meritus.a.um.qđ eſt cõgruũ ⁊ cõueniẽs. Uir.meritos aris ĩponis honores. Huius ꝯ̄rium eſt ĩmeritus. a q̄bus meritiſſimus ⁊ immeritiſſimus. Ter.in phor. Jãdudũ te oẽs nos accuſare audio ĩmerito. ⁊ me oĩum hoꝝ ĩmeritiſſimo. merito aduerbiũ ſignificat digne. vt in gene. Merito hec patimur q; peccauimus in fratrem noſtrum.

Meritus ſubm̄.mons eſt in tertio Europe ſinu.

Merito.as.a ſupino verbi Mereo ſigt̄ dignus ſum ⁊ milito

Meritorius.a.um.qđ q̄ſtũ facit corpe ſuo. Uñ equi meritorij ⁊ meritorie rhede q̄ q̄ſtus gr̄a locãtur aut cõducuntur. Et ſcorta maſcula puer̄ meritorij qui lucri cã ꝓſtituunť. Nam puelle non vocantur meritorie ſed meretrices. Meritorij namq; vt meretrices p̄cio merent. Ci.in anto. Jngenui pueri cu; meritorijs:ſcorta cũ matribus familias verſabãť. Taberna meritoria.diuerſorium:atq̄; hoſpiciũ mercẽnarium vbi cuiq; introire l; dãti mercede;. Rõ v̓o meritoria quaſi vilis et male coempta Aliqñ meritoria abſolute đr ꝓ tabernis mercede cõductis. Juue. Nam q̄ meritoria ſomnu; admittunt.

Meretrix a merendo.nã mercede ſua exercet militiã.q̄ copiam ſui tãtũmõ facit. Jõ honeſtioris loci eſt ⁊ q̄ſtus. Proſtibulũ qđ ꝓ ſtabulo.i.añ ſtabulũ ſtet. Uñ ⁊ Pla.in ciſ. Jntro ad bonam meretricem:in via ſola proſtibula ſane eſt.

Meretricium:ipſa meretricandi ars. Meretricius a.um.qđ ẽ meretricis:vel quod ad meretricem ꝑtinet vt ars meretricea. Teren.in heau. Jgnaram artis meretricie.

Meretricor pe.ꝓ.ſcortor. Gel. Thais meretricando magna; pecuniam demerebat.

Meridies medius dies quaſi medidies. Nã vt inq̄t Uar. antiqui non.r.in hoc dicebant. Et ſemꝑ maſculinũ ẽ.q; certu; diei tp̄s ſignificat.hinc Meridianus.a.um.quod ad meridie; ſpectat.⁊ pomeridianus de quo infra.

Meridio as.⁊ meridior.đpo.ſigt̄ cibũ meridianũ capio. Plau. Jentãdo:meridiãdo:comeſtãdo p̄grecãdo vitã ducere Hic

merēda dicta eſt. Aliqñ ſigt ſōnū meridianum capio Coꝛ. Cel. Lōgis diebus meridiani dꝫ potius añ cibū vtile eſt: ſin minus poſt eū: per hyemē potius totis noctibus condeſcere Sue. de Nero. Miſſos a Meſſallina vxoꝛe Claudij q̄ eum meridiantē q̄ſi britanici emulū ſtrangularent. Hinc meridiatio q̄es meridiana. Ci. li. ij. de diui. tūc ⁊ lucubrationes detraxi ⁊ meridiationes addidi q̄bus antea vti nō conſueueram.

Mergo. is. ſi ſum. ſub aq̄ pono. Cuius ꝯpoſita ſūt demergo qᵭ eſt deoꝛſuꝫ mergo qᵭ fit cū aliq̄d ſub aq̄ vl' ſub terra ⁊ hmōi ſigit. Lactā. li. iiij. Nō vt poete arionē mētiunt̄ in pelago incedentē: qui demerſa coꝛpis pte humeris ſupeminet vndas Col. li. ij. Neqꝫ pecoꝛi maioꝛa niſi cū ſicciſſimū ē q̄ñ demergunt vngulas ⁊ atterūt. ſcindūtqꝫ radices herbarū. Demergo diuerſe mergo. Lact. lib. vj. Que aūt ab illo altero id hñt officiū vt celeſtibꝰ auocātū. terrenīſqꝫ dimerſuꝫ ad penā īterficiāt ſempiternā qᵭ ē ſūmū malū. Emergo ex mergo. ⁊ q̄ſi ex loco vbi ſubmerſus fuerā ex eo ⁊ in lucē ꝓdeo Ci. li. j. Primū ex ꝓfunda emerſus palude. Ter. ꝑ trāſlationē in An. dixit facile ex illis ſeſe emerſurū malis. Immergo ītus mergo. Vir. li. iij. Vaſtoqꝫ īmergire pōto. Submergo ſubtꝰ mergo

Merſo. as. ſepe mergo. Col. li. viij. Quarto die ſi eſt vicina maris ad littus deducta merſatur ouis. Aug. li. ij. con. per trāſlationem. eſtuabat imbellicam etatem abrupta cupiditatum atqꝫ merſabat gurgite flagitioꝛem.

Merto. as. idē qᵭ merſo. Actius. Vel hic q̄ in ea pte effrenata impudentia preſentem preſens dictis mertare inſtitit.

Merge: furcule q̄bꝰ acerui frugū fiūt dicte a mergis volucribꝰ qꝛ vt illi in aquā mergūt dū piſces perſequuntur ſic meſſores eas in fruges mergunt vt eleuare poſſint manipulos.

Mergus. gi. auis dicta ꝙ ſe in aquā cibū captās aſſidue immergat. quē alij mergonē appellāt Vir. li. j. ge. Cū medio celeres reuolāt ex equoꝛe mergi. Huius auis natura eſt vt ſepe mergēs auraꝝ ſigna colligat ⁊ ꝓuidēs tēpeſtatē futurā ꝓpe medio reuolat ex equoꝛe: ⁊ ad littoꝝ tuta cū clamoꝛe ꝯtēdit. Eſt ⁊ mergꝰ ī vite vt docet. Col. lib. v. q̄ ait. mergi genꝰ ē vbi ſupra terrā iuxta ſuū adminiculū vitis curuat̄ atqꝫ ex alto ſcrobe ſubmerſus ꝓducit̄ ad vacātē palū. Palludiꝰ. mergū dicimus q̄tiēs velut arcꝰ ſupꝛa terrā relinq̄t̄ alia pte vitis īfoſſa.

Mergus. oꝛis. genus vaſis q̄ꝫ nōnulli Situlam appellant.

Mergulus: inſtrumentum quo lampadis Ellychnus continet̄ Alio noīe emunctoꝛium: vt apud Hiero. in leui.

Mergites pe. coꝛ. ſpicaꝝ manipuli a mergēdo dicti. Vir. li. ij. ge. Aut fetu pecoꝛū: aut cerealis mergite culmi ꝓuētuqꝫ oneret

Meroe. eſ. dictio triſyllaba. Inſule nili metropolis. a q̄ ⁊ tota inſula meroe dꝛ. Hāc Cambyſes ꝯdidit a noīe ſoꝛoꝛis meroe. Cū. n. egyptū oēm occupaſſet. meroē ſecū vſqꝫ ad egyptios ducēs ꝓceſſit. q̄ cū ibi moꝛtē obijſſet. vrbi nomē indidit Foꝛma iſule ſcuto ꝑ ſimilis. De q̄ Luc. li. x. Surgite rupto ambit̄ nigris meroe ſecūda colonis. Patet lōgitudine ſtad. tribus milibus: latitudine mille. Effodiūt in ea aurū argētū es: ferrū ebenū. Preterea fert ⁊ lapidū multiplex genus. diſtatqꝫ a Syene quinqꝫ milibus ſtad. vltra quam eſt ad toꝛridam zonam. Exuperat omnes alias nili inſulas quas circiter ſeptingentas eſſe ſcribit Diodoꝛus.

Merops. apiaſtra auis q̄ apes comedit. Vir. li. iiij. ge. meropes aliqꝫ volucres. ⁊ meropes diuerſarū linguarū hoīes dicūt̄ ab μερι ζω. qᵭ eſt diuido ⁊ οψ. per o. breue qᵭ ſigt vocem.

Meropus: pe. coꝛ. mōs grecie iuxta theſſaliam varijs prerupꝰ anfractibus.

Merope. pe. pꝛo. inſula dicta vt quidam exiſtimant a merope terrigena Triope filio.

Meros. mōs indie ſub cuius radicibus ē nyſa ciuitas cōſtituta

Merus. a. um. qᵭ eſt ſolū. Teren. in phoꝛ. Nihil hꝫ niſi ſpem meram. vñ merula auis. ꝑ tranſlationē ponit̄ ꝓ puro. Ci. lib. ij. de oꝛa. Ecce tibi exoꝛtus eſt Iſocrates magr̄ iſtoꝝ oīum cuius e ludo tanq̄ꝫ ex equo troiano meri principes exierunt.

Merum ſubiectū ponitur pꝛo vino ſolo ſiue aqua.

Merax. ⁊ meracus a. um. pe. ꝑ. eo quod eſt ſoluꝫ ⁊ purū. Prop Ab pereat quicūqꝫ meracas reperit vuas. Vñ vinū meracū dicimꝰ qᵭ merꝝ ē nulla aq̄ admixta. Hic fit ꝯparatiuū Meratioꝛ: ⁊ ſuperlatiuū Meraciſſimus. vñ meraciꝰ bibere dicunt̄ q̄ minꝰ aq̄ vino miſcēt. ſicut ecōtrario lymphatiꝰ diluiſue qui plus aque adhibent Celſus pꝛecipit hyeme meraciꝰ bibendum eſſe eſtate dilutius. Hiero. in Deutro. Et ſanguinem vue bibuerint meraciſſimum.

Meribibulꝰ q̄ vinū ſine aq̄ bibit. Aug. Cum temeti auidioꝛ eēt q̄dā die ab irata ancilla ꝑ ꝯuiciū appellata ē meribibula q̄ res tātū ei pudoꝛē iniecit vt poſtmoduꝫ ſobꝛia ꝓꝛſus fuerit

Merula: auis ſic dicta ꝙ ſola volet ⁊ ſolitaria paſcat̄ quaſi mera volans. Quo nomine etiam dictus eſt fluuiꝰ in Albo vintimilio oppido.

Meſa flu. dūmō Leopiū fluēs ⁊ ꝑ barbatiā ⁊ ꝯiūgit ſe cū rheno Eſt ⁊ meſa ps ī domo apiū Vic. latīe dici medianā auctoꝛ ē.

Meſos. grece medius latine: Meſon voderatum. Meſonyction media nox.

Meſopotamia regio īter Euphratē ⁊ tigrim ī maioꝛi aſia. Nā μεσοσ medius ποταμος fluuius Ambꝛ. li. de paradiſo. Meſopotamia dꝛ qᵭ tigris ⁊ Euphꝛates meluſerint eā. eo ꝙ īter duo flumina ꝯſtituta ſit qᵭ ēt lōge poſitis nomē īpm ⁊ opinio cōis exꝑſſit. hꝫ. n. Trigiꝫ ab oꝛiēte ⁊ Euphꝛatem ab occidēte. a meridie babyloniā. Meſopotaniam īpinguat euphꝛates. vt inq̄t Solinus. annue inūdationis exceſſibꝰ terris ſupfuſus. hec regio ēt dicta eſt Seleutia vt li. vj. refert Ply.

Meſapia: apulia a Meſapo rege ſic appellata.

Meſana. pe. ꝓ. ciuitas Sicilie: a qua Meſſanenſes dicti ſunt. Syl. li. xv. Incūbēs meſſana freto ni qꝫ reuulſa. Hāc vrbē ꝯdidere Meſſenij ī peloꝛi ſinu vbi ad oꝛiētē maxime flectit̄. Poſtea cū mamertini natio cāpana eo colonos miſiſſēt. iꝑi quoqꝫ mamertini potiꝰ q̄ꝫ meſſanēſes ſūt vocati

Meſſene ciuitas grecie meſſenie in pelopōneſo a qua meſſenij. De qua Hiero. cōtra Ioui. ſpartiate ⁊ meſſenij diu intraſſe habuere amicitias in tantum vt ob quedam ſacra etiaꝫ virgines ad ſe mutuo mitterent.

Meſochoꝛus pe. coꝛ. fiſtulatoꝛ cithariſta in medio ſaltationum Sido. Nullus ibi lyriſtes choꝛaules meſochoꝛus tympaniſtria pſaltria canit.

Meſſalla dictus eſt Vale. Coꝛuinus qui meſſanā in ſicilia vicit ⁊ vrbes capte in ſe tranſlato noīe meſſana ꝑmo appellatus ē paulatimqꝫ vulgo permutante litteras meſſala dictus ē. vñ ⁊ meſſalarum familia rome floꝛentiſſima ex qua meſſala coꝛuinus oꝛatoꝛ nobilis oꝛtum habuit.

Meſſallina nomē filie barbati meſſale' cōſobꝛini Claudij imperatoꝛis que cū adoleſcentula eēt ipſi claudio ſeni nupta fuit ſumme libidinis mulier: ita vt innumeris adulteris ſe ſummiſerit: ⁊ mutata veſta lupanaria celebꝛauit. Quin ēt cū ſcoꝛto famoſo aliqñ certauit: ⁊ ſupatā a ſe meretricē gloꝛiata ē īter diē ⁊ noctē. xxv. paſſa ꝯcubitꝰ affirmauit. Preterea ſeſe laboꝛe potius feſſam q̄ꝫ cōcubitu ſacratā deſtitiſſe. Tandem ab ipſo claudio ſupplico affecta eſt cum. C. filio nupſiſſet.

Meſpilus. pen. coꝛ. gñs arboꝛis cuius fructus. meſpilum. Pallad. meſpilus admiſſo germine tuta ſubit. Idem meſpilaqꝫ exarmat pugnacibus hoꝛrida membꝛis.

Meſſias hebꝛaice. Grece xp̄s. latine Vnctus dicitur.

Meſſis duo ſigt: tp̄s. ſ. metendi ⁊ rem. Pꝛo tpe. ſ. qñ fruges metuūt̄. Virg. Añ focū ſi frigus erit. ſi meſſis in vmbꝛa. Pꝛo re hoc eſt ꝑ ſegete ipſa iam matura. Idem ī Ge. Atqꝫ interfice meſſes. Nec ſolū de frugibus: ſꝫ ēt dꝛ de vua. Dicta meſſis a metēdo. vel a medio vt inq̄t Var. li. j. de re ruſti. metit̄. n. vt ſtramētū mediū ſubſecet̄. nā q̄ metunt manu ſiniſtra ſūmuꝫ ꝓhēdūt. īfra manū ſtramētū qᵭ terre heret poſtea ſubſecat̄

Meſſoꝛius. a. um. qᵭ ad meſſoꝛem ꝑtinet. Cic. meſſoꝛia ſe coꝛbe cōtexit. meſſoꝛ q̄ metit. meſſio ipſa metendi. i. ſecādi actio. ⁊ opaꝫ meſſoꝛiā dicimꝰ q̄ q̄s metit. meſſia ꝓuincia q̄ pannonie iūgit̄ ad pōtū vſqꝫ cū danubio decurrēs. Sue. ᵭ Tibe. Armeniā a parthis occupari. meſiam a dacis ſarmatiſqꝫ Gallias a Germanis vaſtari neglexit. ſūt q̄ hᵒ nomē cū e. ſcribāt meſia

Met ſyllaba piam: pie oꝛnatus cā ponunt̄ ⁊ aduerbia ſunt. vt egomet q̄ſpiam. tute. ſed met iungit̄ caſibꝰ oībus ꝓnoīuꝫ pꝛi-

me pſone taȝ pluralis q̄ȝ ſingularis numeri abſqȝ gtō pl'r: vt egomet: memet: noſmet ⁊ reliqua ſcd̄e v̄o pſone obliquis tā tū caſibus vt tuimet tibimet ntō nō addūt ne v̄bū puteſ Tu met a tumeo: ſȝ tute tutemet pfert Et q̄dē ſic iūcta diſcretio nē ſigt: vt ipſemet. i. ipſe ſolus ⁊ nō cū alijs vl' ipſe p ſe ⁊ nō p alios. Pte cū q̄nqȝ abltīs iūgiſ vt mea pte tuapte ſuapte noſtrapte veſtrapte Te ſil'r cū p noīe ſcd̄e pſone idē efficit: vt tute id feciſti. i. tu ipſe p te ⁊ nō p aliū Tete vtraqȝ pducta vt meme ſeſe ꝯpoſita oñduntſ accentu acuto. Ce. v̄o additſ fere his q̄ i. C. deſinūt, h hec h apud antiquos caſus: vt hocce hoc cine. vñ hoc q̄ſi duabus ꝯſonātibus pduciſ. Uir. hoc erat alma parens qd̄ me p tela p hoſtes eripis: Ter. hoccine ē credibile aut memorabile factū. Hicce ſeu hiccine. ſicce ſiue ſiccine. heccine hanccine. Illice iſtucce. illāccine. Ter. illanccine mulierem dixit p illā ne: Apud iuniores v̄o per eos caſus tantum qui in ſ deſinunt euphonie cā: vt huiuſce hiſce hoſce.

Meta congeries ſeu ſtrues ī acutū tēdēs: ſeu turbo īuerſus conos a grecis appellata q̄ꝛ eēt poſita in dimēſo ſpatio: vel q̄ꝛ eam metianſ quadrige circūcurrētes. moris enī erat ſepties metā luſtrare. Proper. Aut prius eferecto depoſcit premia curſu: ſeptima q̄ȝ metā triuerat ante rota. Cū enī iam carceribus emiſſe ad metā veniſſent q̄drige erat op⁹ vt circū ipſaȝ flecterentſ. Uir. Hac viridē eneas frondētē ex ilice. metam cōſtituit ſignū nautis pater vnde reuerti: ſciret ⁊ longos vbi circūflectere curſus. Per trāſlationē v̄o qīn auriga qñcūqȝ p̄muȝ metā ſuperauerat iā ad fineȝ certamīs perueniſſe videbaſ nō ſolū p agrorū termino poniſ q̄ pyramidali forma efſigiari mos fuit Uñ ⁊ meta feni vernaculo ſermone Lameda. Co. li. ij. Certe q̄cq̄d ad eū modū quo dȝ ſiccatū erit in meta extrui cōueniet: eaſqȝ ipſas in anguſtiſſimos vertices exacui. Sic enī cōmodiſſime fenū defendiſ a pluuijs. ſed p quocūqȝ termino ac fine. Uirgi. His ego nec metas rex nec tempora pono. Syr. Tormētis finē metāqȝ laboribus erat. Hic perueniſſe ad metā dicimus q̄ iter aut aliquid aliud op⁹ perfecerunt: Accipiſ ēt qñqȝ p inferiora parte mole: ſicut Catillus p ſuperiori. Eſt ⁊ meta p̄pō greca ⁊ ī fine acuiſ. ⁊ mō cuȝ modo trāſ. modo poſt ſignificat: a qua multa componuntur

Meta lactis. dꝛ caſeus qui factus ē ad formā mete. Mar. Fert ille ceris cana cū ſuis mella: metāqȝ lactis ſaſſinate de ſylua.

Metapſicoſis. pe. pro. ſcribit enim μεταψιχωσις ſubditus tranſitus ad diuerſa corpora.

Metēpſycoſis. pe. p. latine trāſaīatio. cū. ſ. de alijs corporib⁹ in alia corpora tranſeunt aīe. vñ Oui. Pythagoreum dogma. lib. xv. explicās ait. morte carent aīe ſemperqȝ priore relicta ſede nouis habitant domibus viuuntqȝ recepte. ex hoc pythagore dogmate inducta eſt ab eſu aīaliū abſtinentia ne forte vt feſtiuiter ait tertul. bubulā quis de aliquos pro auo ſuo opſonet. Hire. Probabo non empedoclis ⁊ pythagore nos dogma ſectari. qui propter μετεμψυχωσιν. i. tranſaīatio nem oē quod mouetur ⁊ viuit edendum non putant.

Metabaſis: latine tranſitus: Metabole. mutatio.

Metapontum: tranſpontum quo noīe dictum eſt oppidum italie in ſinu tarentino. a quo metapontini populi.

Metaplaſmus. dici pōt tranſformatio. Eſt aūt trāſlatio recti ſolitiqȝ ſermonis in alteram ſpeciē vel metri: vel ornatus vel neceſſitatis gratia μετα trans. πλασμα: figmentum.

Metaphora. pe. cor. tranſlatio a Cicerone dꝛ: fitqȝ cum nomen aut verbū ex pprio loco ī eū trāſferſ. ī quo aut ppriū deeſt: aut trāſlatū pprio melius eſt: vt claſſiqȝ immittit habenas.

Metamorphoſis. pe. p. tranſfiguratio: ſeu tranſformatio latine dicitur. μορφωσις enim mutatio transfertur.

Metalepſis. figura q̄ȝ modo tranſlatiuam. modo tranſumptiuam modo tranſpoſitiuaȝ dicimus μετα tranſ. ληψις acceptio. Fit aūt cū aliqua dictio aliud a propria ſua ſignificatione ex his q̄ p̄ceſſerūt denotat vt apud Uir. Poſt aliquot mea regna videns mirabor ariſtas. i. ſegetes.

Metaphyſica. orū tantum pluraliter ſuper naturalia dicuntur.

Metatheſis. pe. cor. latine trāſpoſitio cuȝ vna littera neceſſitatis cauſa ex vno dictionis loco in alium tranſponitur: vt Tymbre pro tymber. θεσις poſito dicitur.

Methodus. pe. cor. ex μετα. ⁊ hodos aſpirato cōponitur ⁊ accipitur p via breui ⁊ diſciplina dū p rōne capiſ. Uir. li. j. Ge. Ignaroſqȝ vie mecum miſeratus agreſtes. i. rōnis.

Metonymia. cū accētu ī pe. latine trāſnoīatio: ſiue denoīatio vt bacchus pro vino. Sil'r cum dicimus pigrum frigus.

Metaurus ⁊ motaur: vmbrie fluuius in flaminam decurrens que regis gallia dicebatur: vbi Claudius v̄o conſul cum ſalinatore haſdrubalem interfecit.

Meteoros. pe. p. ſuſpenſus ſublimis ſubleuatus ad aliquam rē. Grece. μετεωρος Inde meteora Ariſ. q̄ corrupto vocabulo dicitur Metaura. In his enī de rebus ſublimib⁹ tractaſ meteoria. ſublimitas: ſpeculatioqȝ ſublimiū. Aliqñ Meteoros dicitur ſtolidus ⁊ meteoria ſtoliditas vñ ariſtoteles.

Meteorologus. qui ſublimia tractat. habet pe. cor.

Meteoroſcopus pe. cor. qui ſublimia reſpicit.

Metopoſcopus. q̄ frōtem cōſiderat. i. q̄ diuinat ex facie hoīum quiqȝ priuatim ex inſpectione frontis q̄d cui euēturū ſit p̄dicit. μετωπον. frons σκοπος. inſpector. Ply. Alexander imaginū ſil'itudines adeo indiſcrete pinxit vt incredibile dictu apion grāmaticus ſcriptum reliquerit quēdam ex facie hominum ad diuinantē quos metopoſcopos vocant ex his dixiſſe aut future mortis annos: aut preterite.

Metagoniū: pmontorium africam a numidia diuidens.

Metallū dici pōt pſcrutatū α μεταλλω. quod pſcrutor ſignificat q̄ metalla intra terre venas ſcrutentur homines.

Metona. pe. pro. vrbs pelopōneſi littoralis.

Methymna vel Methymne: vrbs leſbi apud q̄ȝ naſciſ bonuȝ vinū. Oui. Gargara quot ſegetes quot hētur methymna racemos. Hic methymneus. a. uȝ. Idē li. xj. Me Et metymnei potiunſ littora leſbi. Ab hac vrbe ortū hūit Arion citharedus nobilis queȝ herodotus ſcribit a p̄donibus in mari obruptum ⁊ adelphine incolumen deuectum in portum ad tenarum fabulatur. quem cytharedum fuiſſe conſtat.

Metor. aris pprie ſigt metas ī agris terminandi grā diſpono ⁊ menſuro quo ad locū Li. li. j. Hec tibi victor romul⁹ rex regia arma fero tēplūqȝ his regionibus quas mō aīo metatus ſum dedico. Gel. li. j. Nā cū fere ꝯſtaret curriculū ſtadij qd̄ ē piſis apud iouē olympiū herculem pedib⁹ ſuis metatū. idqȝ feciſſe lōgum pedes ſexcētos. Hinc vſus inualuit. vt metari ſimpl'r p diſponere ac parare vſurpeſ. Uir. li. ij. ge. ſi pinguis agros metabere cāpi dēſa ſere. vñ dicimus caſtra ppe tyberiȝ metat⁹ ē. hic metator. Luc. Audax heſpios veniā metator ī agros. Ply. li. xviij. hūc oliueti metator vergiliarū q̄triduo hūc caueat īſitor calamis gēīſqȝ ioculator. dꝛ aūt metor actiue ⁊ paſſiue. Ho. li. ij. car. Nulla dcē pedis metata p̄uatis opacā portic⁹ excipiebat arctō. Inueniſ ēt meto. as. Uir. in culi. Metabat ſeſe circū loca Cōpoſit⁹ a metor ē emetor pe. p. qd̄ ē pfecte mēſuro. Lac. d opi. nā ſi pitus Architect⁹ cū magnū aliqd̄ edificiū facere ꝯſtituit. prīo oīuȝ cogitat q̄ ſūma pfecti edificij futura ſit ⁊ ante emetaſ quē locū leue pōd⁹ expectet.

Metior. iris. mēſus ſigt mēſuro taxo. vñ menſores appellantur agrorum definitores: ⁊ demēſuȝ eſtimatū vel equatū menſura tūue. Hic mēſura. ⁊ mēſuro as. Curti. li. iij. Ex pecūia diū babylōie macedōib⁹ eq̄tib⁹ ſexcēti denarij tributi pegrin⁹ eq̄s q̄ngenos accepit ducenis pedeſtriū ſtipēdiū mēſuȝ eſt. Sil'r Ci. ī Cato. Neqȝ. n. iſtorum ꝯuiuiorū delectatiōes corpis voluptatib⁹ magna q̄ȝ cetu aīcorum ⁊ ſmōib⁹ metiebar. i. eſtimabā qñqȝ metiri pōiſ p trāſmeare. Uir. inicto bipedū curſu metitur equorū. qñqȝ pro Uagari. Hier. ad helio Filius hominis non hȝ vbi caput reclinet: ⁊ tu amplas porticus ⁊ ingētia tectorū ſpatia metiris. Repiſ ēt in ſignificatiōe paſſiua Ideȝ in hiere. Sicut enumerari non pñt ſtelle celi ⁊ metiri arena maris. ſic ml'tiplicabo ſemen. qd̄ ſcd̄ȝ mei. Et apd̄ amos propheȝ. Humus tua funiculo metieſ. Futurū indicatiui ē metias ⁊ metibor ſupmū mēſuȝ ⁊ metitū. Mēſio. a mēſuȝ. q̄ eſt mēſura. Ci. de ora. Aures. n. vel aīus auriū nūcio nāle q̄ddaȝ in ſe cōtinet vocē oīuȝ mēſionē. Uir. Nos tumidiū ſubte pmeſi claſſibus equor. i. euecti vt inq̄t Ser. Remetior. rurſus metior.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

metioꝛ. Idē. Arma deoſq; parāt comites pelagoq; remēſo.

Meto.is.meſſui.ſſum. ſig̃t ſeco. Et tā de vua ⁊ alijs reb⁹ q̃ꝫ de ſegetibus dꝛ Uirgi. Poſtremo metito.i. vindemiato. Hier. ad helio. Ecce his acut⁹ gladius ex oꝛe regis ꝓcedēs obuia q̄q; metit. Lac. li. v. q̇ virilia ſua ferro metat. Hui⁹ cōpoſita ſunt. Demeto ꝙ ē deoꝛſuꝫ meto. Col. li. ij. Illō deīceps ꝑcipienduꝫ hēto vt demeſſis ſegetib⁹ iā ī area futuro ſemī ꝯſolam⁹. Cat. Sole ſub ardēti flauētia demetit arua. Emeto extra vel valde meto. Hoꝛa. in epl'is. Emetit oꝛcus grādia cū paruis non exoꝛabilis auro. Pꝛemeto ante ſeco. Feſtus pꝛemetiuꝫ qꝺ pꝛelibationis cauſa pꝛemetitur. Et habent pe. coꝛ.

Metys purgamētū cere ex quo ꝑtē aluei pꝛioꝛē apes illinunt.

Metropolis. pe. coꝛ. quaſi mater ciuitas. Nam μητηρ mr̄ πολις ciuitas: hoc eſt ceterarum vꝛbium caput. Metropolitani qui ex ea ciuitate oꝛiundi ſunt.

Metropolites. pe. ꝓ. metropolitane ciuitatis pontifex.

Metrum: mēſura. Et qm̄ menſurant̄ verſus. a noſtris dn̄r metra diffinitur metrū ꝙ ſit ꝯnexio quedā atq; oꝛdinatio pedū ad delectationē auriū inuenta. Hinc fiūt per cōpoſitionē menometrū: quod duobus pedibus conſtat Dimetrum: quod quattuoꝛ. Trimetrum quod ſex. Tetrametrum ꝙ octo: pentametrum ꝙ decem hexametrum ꝙ. xij.

Metricus. a. um. pe. coꝛ. qꝺ ad metrū ꝑtinet vt ars metrica bilis

Metreta. pe. ꝓ. genus vaſis: ꝙ conficitur ex duobus.

Metrodoꝛus. pe. ꝓ. menſure donum: vel menſuratum donum Quo noīe dictus ē pictoꝛ: ⁊ philoſophus athenienſis.

Metuo. is. metui a quodā motu aī dꝛ vt inq̇t Uar. cū id qꝺ malū caſurū putat mens refugit: cūq; vehemētius ī mouēdo vt a ſe abeat foꝛas fert̄: foꝛmido appellat̄. Et ꝓpꝛie metuere ſeruoꝛū eſt: vereri liberoꝝ. Ci. in Cato. Metuebāt eū ſerui: verebant̄ liberi: eaꝝ oēs hēbāt: q̃rit Ariſt. in ꝓblematis cur tremūt qui metuūt: An ꝓꝑ refrigeratōeꝫ. Deficit. n. caloꝛ atq; ꝯ bitur. Hinc illud Uirgilianū Gelidusq; ꝑ ima cucurrit oſſa tremoꝛ. Metuētibus aluus funditur: algoꝛ ⁊ ſitis pꝛouocat̄ Teſticuli ꝯtrahuntur: dentes crepitant ⁊ arietantur.

Metus. us. Timoꝛ: ⁊ ē ſic Ulp. ſcribit de īſtāti vl' futuro ꝑiculo mētis trepidatio. Et tā actiue q̃ꝫ paſ. ſumit̄: nā metus hoſtiū recte dꝛ: ⁊ cū timēt hoſtes: ⁊ cū timent̄. Capit̄ īterdū metus ꝓ religiōe: qm̄ vt docet Ser. nata ē ex timoꝛe. Uirg. lib. vij. multoſq; metu ſeruata ꝑ annos. Hui⁹ dimi. eſt meticulus.

Meticuloſus a meticulo diminutiuo ſignificat timidū. Plau. in mus. Neſciſq; meticuloſa res ſit ire ad iudicem.

Meuāia ciuitas vmbꝛie īclyta ꝓꝑtio a' ūno: a q̄ meuanates ppl'i

Meus. a. um. ꝓnomē poſſeſſiuū: vt me⁹ ager. Cū ꝟo dico. Me⁹ ſum: ꝑinde ē ac ſi dicerē: mee ꝑtātis ſum. Perſi. Poſtq̃ꝫ me⁹ a ꝑtoꝛe receſſi. Aliqñ enī me⁹ tu⁹ ſubſtātiua ſūt. Uirg. lib. iiij. Dulceſq; meoꝝ reliq̇as. Et li. ij. Cape dona extrema tuoꝛū. Terē. in phoꝛ. Ego meoꝝ ſolus ſum meus: meus carnifex. i. q̇ me toꝛſit. Idē in an. meus carnifex. Meum eſt: hoc eſt mei officij eſt. Sic tuum ſuum noſtrum ⁊ veſtrum officiū eſt.

M ante I

Mica puluiſculus ille qui ī arena q̄ſi argentū fulget a quo ⁊ panis ⁊ oīum reꝝ fruſtula que tractantibus nobis aliquā rem inde emicant. Ergo minutias rerum micas dicimus quaſi minuti cadentes. Unde eſt illud. Nam ⁊ catelli comedūt de micis que cadunt de menſa dominoꝛum ſuoꝛum.

Micare ꝓpꝛie ſig̃t ſubīde ⁊ ꝑ īteruualla vt mice faciūt fulgē. Uir. Micat ignib⁹ ether. Et qm̄ talis q̄dā variatio dū digitis ſoꝛtimur appet: ꝑ trāſlatōeꝫ micare capit̄ ꝓ digitis ſoꝛtiri. Uar. Medicādū erit cū greco vtrū ego illi⁹ num an ille meū ſeq̄t̄ ⁊ Ci. cū viꝝ bonū appellat q̇ cū poſſis ī tenebrꝭ micare. Et qꝛ ſplēdoꝛ tremulus ē: ⁊ crebꝛo ſalit factū ē: vt q̄nq; ꝓ ſalire ponat̄. Uirg. Emicat euryalus. Quia ꝟo h̄ ꝑ vices fit micare capimus ꝓ eo ꝙ ē ꝑ vices mouere ⁊ ſine oꝛdīe. Idē lib. iij. ge. ⁊ linguis micat oꝛe triſulcis. Hui⁹ cōpoſita ſūt Dimico. Emico ex ſplēdeo Pla. Ex oculis q̄ſi radij emicāt ſolis: aliqñ ex ſalio: vt emicat euryalus. Intermico inter vel in mediū mico. Aug. lib. ix. ci. dei. Id quoq; velut in altiſſimis tenebꝛis rapidiſſimo coꝛruſcamine lumē cādidum ītermicare. Pꝛomico extēdo vl' lōge iacio ſplēdeoq;. Neuius. Si q̇d loqui vis nō ꝑ docere multa lōge ꝓmicanda oꝛo eſt. Et in hymno. pellant̄ emin⁹ ſomnia ab ethere xp̄s ꝓmicat. Et habēt pe. coꝛ.

Micturio. is. pe. coꝛ. Sil'r ⁊ mictito. as. vide in dictiōe mingo.

Micros latine paruus dicitur: a quo multa fiunt compoſita.

Microcoſmus: paruus mūdus κοσμος enī mundus dicitur.

Micrologus. pe. coꝛ. ꝑuus ſermo: vl' ꝑua rō. vtrūq; enim logos ſig̃t micrologia ſedulitas quouis mō acq̇rēdi cura reꝝ viliū

Micropſychos pe. coꝛ. puſillanimus. Nam ψυχη aīa. Micropſychia puſillanimitas.

Midas nomen regis phꝛygum qui cunctoꝛum pene regū opes pecunia abundantia anteceſſit.

Migale gn̄s aīalis rapacis ⁊ īgluuioſi de quo in leuitico.

Migro. as. ad hītādū eo. Liu. li. j. Et romā īde ſequēter migratū ē a pentib⁹ marie ⁊ ꝓpinq̇s raptaꝝ Interdū ſine appō. Ci. li. vj. de rep. Añq̃ꝫ ex hac vita migro ꝯſpicio in meo regno ⁊ his tectꝭ pub. coꝛ. Scipionē. Hui⁹ cōpoſita ſūt. Cōmigro. qꝺ ē ī totū migro. Hier. ad Dama. Et qꝛ ꝓ facinoꝛib⁹ meis ad eā ſolitudinē cōmigraui q̄ ſyriā iūcto barbarie fine determīat nō poſſū ſcīn dn̄i tot īteriacētib⁹ ſpatijs a ſanctimonia tua ſpe expetē. Ter. in an. Ex andro cōmigrauit huic vicinie. Demigro. de loco diſcedo. Liu. li. j. Cū hoſtes adeſſent ꝓ ſe q̇ſq; in vꝛbē ex agrꝭ ꝺmigrāt: vꝛbē ipaꝫ ſepiūt ꝑſidijs. Emigro. exeo ceſar vt domo emigrēt aliō auxiliū: al's ſedes remotas a germanis petāt. Immigro. eo ad itus hītādū. Ci. li. j. tu. neq; ea plane videt aīus cū tā repēte ī tā īſolitū tāq; ꝑturbatū domiciliū īmigrauit. Remigro. ī ꝑſtinū dōiciliū reuertoꝛ. Idē ibi. In nr̄aꝫ domū remigrem⁹. Trāſmigro: vltra ad hitādū eo: h̄ ē ī lōgioꝛes loci hitationē muto. Hier. ſuꝑ Mat. Expellētes de iudea: vt ad gētiū ꝓpꝛiū trāſmigrarēt. Et hn̄t pe. coꝛ.

Miles gn̄s cō. ꝓꝑe q̇ pedes militat a militia. i. a duritia: q̃ꝫ ꝓ rep. ſuſtinet dict⁹ aut a mltitudīe: aut a malo ꝙ arcet: aut a mollitie ꝑ ꝯꝛiū eo qꝺ nihil molle ſꝫ poti⁹ aſpeꝝ qꝺ gerat: vl' a mille q̄ſi milleſimus q̇ſq; ꝙ triū miliū ꝑus legio fiebat: ⁊ ſingule trib⁹ taciēſiū ramniū luceriū mille milites mittebāt. Tria āt ſūt militū gn̄a vt inq̇t Ser. Euocati q̇ non milites ſꝫ ꝓ milite erāt Uirg. Mittit̄ ad magni venulus diomedis ad vꝛbem. Sal. Ab his oēs euocatos cēturiones. Tumultuarij q̇ neceſſitate aliq̄ electi ad vnū dūtaxat bellū militāt. Uirg. Simul oē tumultu ꝯiurat trepido latiū. Sacramēto religati. q̇ poſt electionē in rēp. iurabāt: qꝺ militare ſacr̄ꝫ dicebat̄: hi plenaꝫ militiā hēbāt erantq; quinq; ⁊ viginti annis obligati: vt eſt apud eundem. Fas mihi graioꝛum ſacrata re ſoluere iura.

Milito. idem quod miles. vnde ⁊ Cōmilito qui ſil' militat: hoc ē ſocius in bello hinc Cōmilitiū ipſa belli ſocietas.

Milito. as. militiā exerceo: neutrū ē vt hic ſub ceſare militauit Et ablō tn̄ ꝯſtruit̄ cū pꝛeciū expꝛimit̄. Curti. Grecis mercede apud perſas militantibus. Inuenit̄ ⁊ militoꝛ deponens.

Militia. e. q̄nq; bellū q̄nq; rem militarem ſignificat.

Militaris: ⁊ hoc militare qꝺ ad milites ꝑtinet: vt militaria dona res militaris: militaris ars. Sal. ꝑmittit illis hoīes militares. Militaris via q̄ vulgo cōis dꝛ. Alio noīe Regia ſeu ꝯſularis: ꝑtoꝛia: plateatie. Uide in dictione publica via.

Militariter aduerbiū ſig̃t moꝛe militū: vel moꝛe militie.

Miletus. pe. ꝓ. vꝛbs fuit ī finib⁹ Ionie ⁊ carie: auctoꝛe herodoto a neleo edificata. Hāc gn̄oſa vellera nobilitarūt. vñ ꝓuerbiū māſit. Mileſia ſtragula. Mar. nec miletos erat vellere digna tuo: hec antea anactoꝛia noīata ſuꝑ octogīta vꝛbium ꝑ cuncta maria genitrix vbi oꝛaculū fuit antiq̇t⁹ Brācidaꝝ appellatū poſtea apollis didymei. Ab hac mileſij ppl'i dcī ſūt: q̇ cū ꝑus potētes eēnt ⁊ opulēti delicijs dediti ⁊ opes ⁊ potentiā amiſerūt. Ex mileto fuere viri memoꝛatu digni. Thales vnus ex ſeptē ſapiētibus q̇ pꝛimus phyſologie ac mathematice auctoꝛ īter grecos ē hītus. Et Anaximāder eius diſcipulus anaximenes: hecateus q̇ ſcripſit hiſtoꝛiam: ⁊ Aeſchines oꝛatoꝛ: nō ille q̇ cū demoſthene ꝯtēdit: ſꝫ alter q̇ aſſumpta nimia erga pompeiū licētia pariter in exiliū miſſus eſt. Hinc ⁊ Thimotheū muſicū oꝛtū fuerunt ⁊ pittacum ph'm.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN